

Het is droevig gesteld met het aantal vrouwelijke hoogleraren aan de UM. Daarom gaat het college van bestuur faculteiten belonen die een vrouw een reguliere leerstoel aanbieden. Een ton per vrouwelijke prof. Ook het beleid rond werving en selectie van nieuwe hoogleraren wordt aangepast. Het college van decanen zal nadrukkelijker toetsen op "vrouwvriendelijkheid". Zie deze pagina Illustratie: Simone Golob

3 UM-studenten geven Maastricht rapportcijfer 7,4

7 Onderzoek: accountants ontdekken fraude slechts bij toeval

9-12 English Edition: three students talk about their band Très.B

19 Televisie: Katja heeft het, Bridget duidelijk niet

Universiteit Maastricht wil meer vrouwen in de top

Een ton voor elke nieuwe vrouwelijke prof

Het college van bestuur wil faculteiten die vrouwelijke hoofddocenten bevorderen tot regulier hoogleraar, belonen met een bonus van honderdduizend euro. Met deze maatregel - kosten: 1,2 miljoen - beoogt het bestuur een evenrediger vertegenwoordiging van vrouwen in de eigen wetenschappelijke top.

Landelijke cijfers (Wetenschappelijk Onderwijs Personeelsinformatie) uit 2004 behoeven geen betoog: Nederland telt 2105 mannelijke en 196 vrouwelijke professoren. Dat betekent dat 8,5 procent van alle hoogleraren vrouw is. De verschillen tussen universiteiten lopen behoorlijk uiteen. Leiden voert de lijst aan met 14,1 procent en Eindhoven bungelt onderaan met 1,6 procent.

Maastricht zit eveneens in de onderste regionen, met 20 vrouwen op een totaal van 290 professoren; van die twintig zijn er slechts zeven regulier hoogleraar, de rest heeft een bijzondere leerstoel (vaak één dag per week) of een nul-aanstelling.

Om deze scheefgroei enigszins recht te trekken stelt het college nu faculteiten in staat, zo valt te lezen in de notitie *Meer vrouwelijke hoogleraren voor de UM*, om talentvolle vrouwelijke hoofddocenten (aan de UM: 37 vrouwen versus 123 mannen) voor te dragen voor een hoogleraarschap. De kandidaat bezet vervolgens vijf jaar lang een 'profielingsplek', waar

deze 'profielingshoogleraar' kan laten zien of ze goed genoeg is. Dat alles onder begeleiding van een coach. Voldoet de hoofddocent aan de verwachtingen, dan volgt uiterlijk na vijf jaar de benoeming tot hoogleraar.

In het geval van een regulier (voltijds) professoraat ontvangt de faculteit dan een bonus van een ton euro. Onderwerp van discussie is, naar verluidt, of faculteiten ook bij het verlenen van een bijzondere leerstoel de premie krijgen.

Gelet op het budget voor het project en op het feit dat niet iedereen een voltijdse aanstelling ambieert, zou meer dan de helft van de vrouwelijke hoofddocenten (twintig) in aanmerking komen voor een profielingsplek, maar zowel de rector als de decanen achten die schatting te hooggegrepen. Veel kans maken de vrouwen met een vidi-beurs (NWO) - ervaren wetenschappers die een nieuwe onderzoekslijn op poten zetten. Ze voldoen waarschijnlijk al aan de kwaliteitscriteria, aldus de notitie, en komen bovendien in aanmerking voor de Aspasia-premie van een ton. Die keert NWO sinds kort uit aan universiteiten die vrouwen met een vidi-beurs binnen een jaar bevorderen naar een hogere functie.

Het ontbreken van kinderopvang kan een belemmering zijn bij de benoeming tot hoogleraar, aldus de notitie. Daarom zijn er afspraken met MIK (Maatwerk in Kinderopvang) gemaakt over flexibele kinderopvang.

In de toekomst zal ook het Maastrichtse beleid rond de werving en selectie van professoren

worden aangepast. In de zogeheten structuurcommissie, die het takenpakket vaststelt, moet ten minste één vrouw zitten. Verder zal het college van decanen dat takenpakket (structuurrapport) nadrukkelijker toetsen op "vrouw-

vriendelijkheid". In de uiteindelijke voordracht moet worden gemeld of er vrouwelijke kandidaten aan de procedure hebben meegedaan en hoe zij zijn behandeld.

■ Maurice Timmermans

Bij nieuwe norm sneuvelt 60 procent van UM-onderzoek

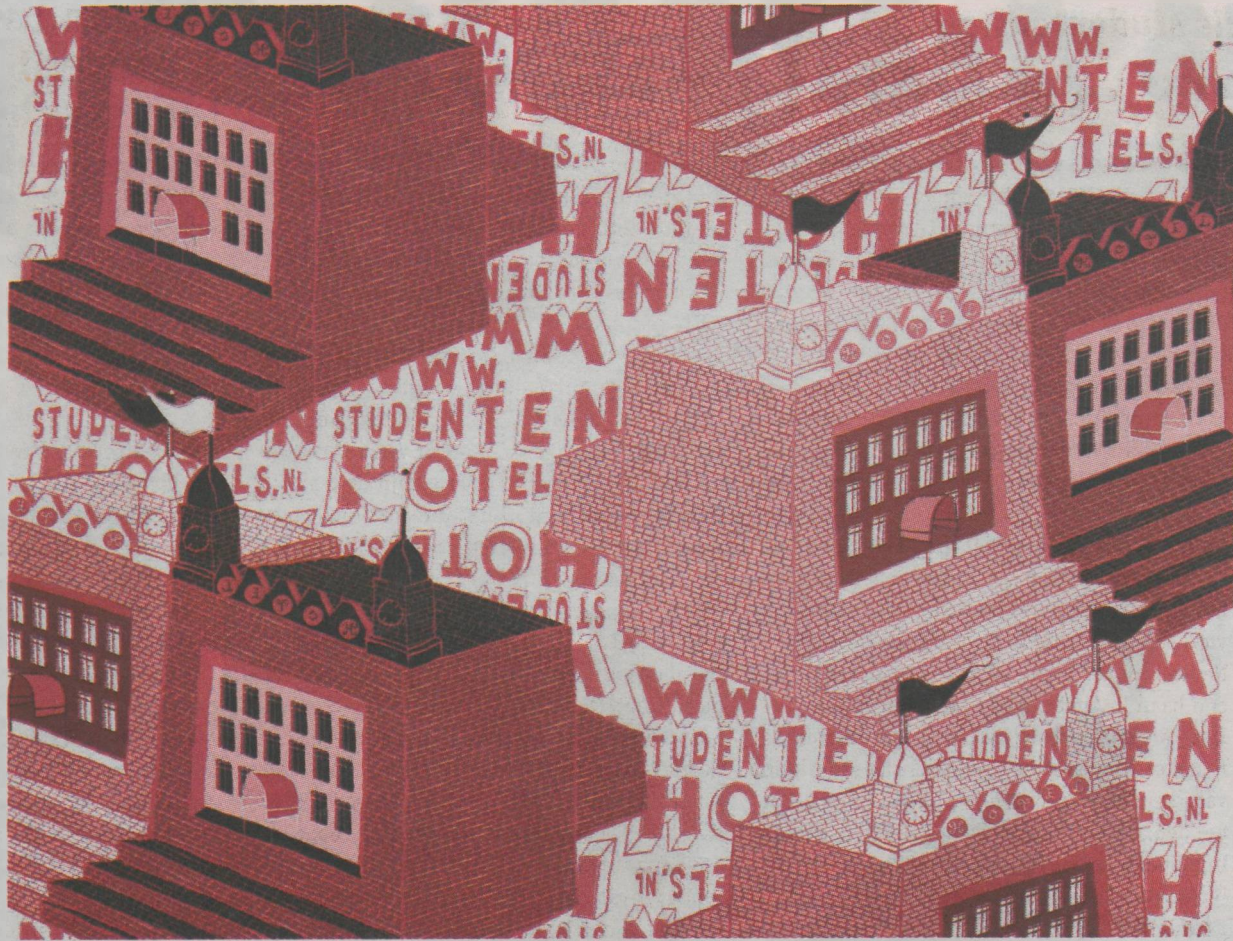
Als het college van bestuur zijn zin krijgt wordt het onderzoek aan de UM voortaan strenger beoordeeld. Wat onder de maat is, wordt stopgezet. Het college hanteert strenge normen: op een schaal van vijf dient het oordeel van visitatiecommissies minimaal een vier te bedragen. Zou de nieuwe norm op voorgaande onderzoeksbeoordelingen van toepassing zijn, dan verdwijnt zeker 60 procent van alle onderzoek aan de UM, zo blijkt uit een analyse van de meest recente UM-tabel met de resultaten van onderzoeksvisitaties.

Het Strategisch Programma is overigens nog niet definitief vastgesteld, dat gebeurt begin volgend jaar. Tot die tijd staat het debat nog open. Het college van bestuur heeft zich het afgelopen jaar veel moeite getroost de universitaire gemeenschap bij dat debat te betrekken. Discussiebijeenkomsten, 'minidenktanks', plus

nog de gewone besprekingen in vertegenwoordigende en bestuurlijke organen. Vorige week vrijdag leek het erop of het even wat te veel was geweest: een dagsymposium in de Hof van Tilly met workshops over de verschillende thema's van de nieuwe strategie ging niet door wegens gebrek aan belangstelling. Door de organisatoren wordt nu nagedacht over nieuwe stappen. Beleidsmedewerker Janko Bonnink: "Misschien moeten we met een iets steviger stuk komen, dat meer uitdaagt. Duidelijker uitleggen wat het externe krachtenveld is, wat de UM moet doen om mee te kunnen blijven spelen, en wat dat dan in de praktijk betekent. Als we excellent willen zijn, wat heeft dat dan voor consequenties? Je moet mensen niet bang maken, maar ze moeten het wel weten."

■ Wammes Bos
zie ook pagina 5

Altied deneve

Studentenhôtels

Op internet krioelt het van de studentensites. Over bijbaantjes, het verenigingsleven en op jezelf wonen. Er is ook een speciale site waarop studenten on-line een goedkoop hotel kunnen boeken: studentenhôtels.nl. "Omdat het vooral

studenten zijn die het vaak financieel gezien niet breed hebben, richt deze website zich op jongeren", aldus de initiatiefnemers. Student of werkende, jong of oud, iedereen die uit is op een goedkope overnachting in Berlijn, Londen, Bangkok of Amsterdam mag boeken. Er kan gekozen worden op bestemming, locatie - buiten het centrum of in de buurt van een vliegveld - en het aantal sterren. Zoals bijvoorbeeld Hostel Richard in Parijs: één nacht slapen in het centrum, tweepersoonskamer, zelf je ontbijtje regelen in de stad. Voor 28 euro. De site geeft meteen aan of de kamer beschikbaar is. Er zijn heel wat budgethotels te vinden, maar ook voor de student die beter in de slappe was zit of iets te vieren heeft, is er genoeg keus, zoals een vijfsterrenhotel in Rome voor 430 euro.

Mie Fietske

"Wat 'ne elend, wat 'ne pech
Mie gans nui fietske dat is weg
't Is neet geklaid, 't is neet gestohle
Meh de gemeente is mie fietske weg goon hole
Is dat noe sjiek? Is dat noe sjoen?
Wat moot iech zoonder fietske doen?"

De Maastrichtse afdeling van de Fietsersbond heeft het Mestreechse vasteloavendsleedsje 2006 prominent op de website gezet. Het lied is de bond, die sinds het parkeerverbod voor fietsen in de binnenstad een luid protest laat horen en nu een gang naar de rechter overweegt, dan ook uit het hart gegrepen. Net als al die studenten en medewerkers die de fiets niet meer kwijt kunnen als ze snel een brood of een nieuwe agenda willen kopen.

Je bent zelf dom!

Studenten uit het hele land strenden om de eer, maar uiteindelijk is het team Wortel 10 de winnaar van de Nationale Wetenschapsquiz voor Stu-

denten geworden. De drie leden van Wortel 10 studeren aan de Hogeschool Rotterdam (kunstacademie), de Rijksuniversiteit Groningen (biologie en filosofie) en de Universiteit van Amsterdam (politicologie). Zij lieten teams als *Je bent zelf dom!*, *Beauty and the brains* en *Die zoeken we even op achter zich*. In totaal deden honderd teams mee. Na de quiz moesten de tien beste teams nog een ander gevecht leveren. Vier van hen mogen meedoen aan de echte *Nationale Wetenschapsquiz*, die de VPRO op kerstavond uitzendt. Omdat ze daar allerlei proefjes moeten doen, werd hun creativiteit op de proef gesteld. Ze kregen allemaal een doos vol elastiekjes, tandenstokers, paperclips en andere zaken. Opdracht: maak iets dat beweegt. "Wij maakten een windmolen die werd voortgedreven door de lucht uit een ballonnetje", zegt Willem Besselink van Wortel 10. "De molen dreef via een katrol een lopende band aan die weer een autootje aandreef. We hadden ook een pollepel die bewoog dankzij vallende waterdruppels."

Wortel 10 heeft een ontdekkingsreis gewonnen naar het Limburgse plaatsje Raar. Wat daar te ontdekken valt? Dat gaan ze ontdekken. Het ging waarschijnlijk meer om de plaatsnaam dan om de locatie.

Studentenvaatdoek

Dat studenten smeurlappen zijn, is oud nieuws. Maar dat vaatdoeken in studentenhuisen duizendmaal meer bacteriën bevatten dan doekjes van gezinnen met kinderen, overtreft zelfs de stoutste verwachting. Uit een steekproef van de Consumentenbond, gepubliceerd in haar maandblad de *GezondheidsGids*, bleken de vaatdoekjes van gezinnen bevolkt door gemiddeld 3,1 miljoen bacteriën, die van studenten maar liefst door 7,9 miljard. Gezinnen lieten weten het doekje na anderhalve dag te vervangen; studenten zeiden vaak geen flauw idee te hebben hoe lang de lap al gebruikt werd. Op veel doekjes werden bacteriën aangetroffen die voedselinfecties kunnen veroorzaken. De studentendoeken bevatten beduidend meer darmbacteriën. Op een zat zelfs een schaamhaar. De *GezondheidsGids* raadt aan elke dag een nieuwe vaatdoek te nemen. Het beste is om de lappen alleen voor het aanrecht en de keukentafel te gebruiken. Voor de vloer, voor lekvocht van vles en voor vuil van huiskieren, is het verstandig keukenpapier te gebruiken.

■ Bijdragen Wendy Degens, HOP, Riki Janssen, Alexander Kroon

■ Illustratie Simone Golob

Colofon

Redactieadres

Looiersgracht 12-14 (begane grond)

Postbus 616

6200 MD Maastricht

T 043 - 38 83 174

F 043 - 38 82 799

E observant@obs.unimaas.nl

W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Melissa Llanes, Marloes Rikhof, Rein de Wilde

Redactieraad

Paul van den Berg, Judith van Dijken, Herco Fontein, Ellen Krijnen, Woody van Olffen

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 83 280

Wammes Bos T 38 83 128

Wendy Degens T 38 83 125

Irene Smeets T 38 83 471

Maurice Timmermans T 38 82 536

Beheerder

Marlies In de Braekt

Redactie-assistent

Marion Janssens

Aan dit nummer werkten verder mee:

Lynn Berger, Ad Geers, Lieke van den Krommenacker, Jan Machiels, Linda Nieuwenhoven, Hans Philipsen, Marlies van de Wiel, Bettine Winters

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumbar, Rotterdam

Vertaling

B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Marlies In de Braekt

Tarieven op aanvraag verkrijgbaar

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

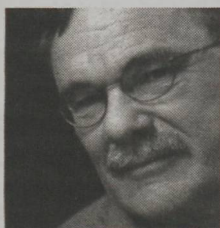
Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor € 26,00 per jaar. Losse nummers € 0,75

HOP

Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Hangplek

Twee weken geleden verscheen een irritante uitgave van 'Observant'. Pagina's vol gezeur van verkleefde oudere en ex-medewerkers dat ze bij de UM willen blijven horen. Hebben we ze met een mooie uitkering de vrijheid gegeven, is het weer niet goed.

"We zijn wel oud, maar niet zonder hersens", wordt er dan geroepen. Nou dat valt nog te bezien. De softies willen als medemens en lid van de universitaire gemeenschap behandeld worden. Alsof anno 2005 dat mottige personeelsbeleid van vroeger nog bestaat. Zo'n uitspraak bewijst dus al meteen dat hun kennis over de wereld verouderd en onbruikbaar is. Nee, oudjes, de UM is geen academische werkgemeenschap meer die uit mensen bestaat, maar een modern

Europees topbedrijf met Human Resources Management. Het gaat dus allang niet meer om het welzijn van mensen, maar om in concurrentie met andere universiteiten in zo'n kort mogelijke tijd zoveel mogelijk uit mensen te halen. Daar

is het jonge personeel ook heel gelukkig mee. Broeden en leggen en verder geen gekakel. Wie niet meer opbrengt dan hij kost, wordt als een Brent Spar afgezonken. Een moderne universiteitsmanager van deze tijd heeft tenslotte meer gemeen met een Shell-manager dan je op het eerste gezicht zou denken. Wat is nou het verschil tussen naar olie boren of naar kennis? Het een haal je uit de bodem, het ander uit de hersenpan.

De universiteit zit er maar mooi mee. Zoals het buitengewoon hinderlijk is, als allerlei Greenpeace-activisten zich ophouden rondom boorplatforms en pijpleidingen, zo begint ook dat eeuwige gehang van ex-medewerkers de moderne Ummer fiks te irriteren. Ze lopen over de gangen, houden zich op in hun oude werkruimtes, je ziet ze niet alleen maar hoort ze ook nog praten of - erger - hardop denken. En alsof dat nog niet hinderlijk genoeg is, spreken ze je tijdens werktijd ook nog eens aan, alsof je niets beters te doen heb dan oudjes te vermaken. Zitten de verzorgingshuizen tegenwoordig zo vol, dat zelfs bovenmodaal gepensioneerd universiteitsprofessoren hun kaartjes en eieren op de universiteit moeten leggen?

Het college van bestuur moet ingrijpen. Keihard deporteren die lui volgens het recept van Rita Verdonk. Als ik dat tenminste zeggen mag, anders heb ik niks gezegd of iets geheel anders. Als uitzetten niet lukt, en dat lijkt me ook lastig omdat het met zoveel studenten die voortdurend in- en uitlopen ondoenlijk is alle deuren af te sluiten en omdat het geloei van de in de detectiepoortjes ingebouwde grijsscanners ook geen gehoor is, moeten we een creatievere oplossing verzinnen. We willen geen last hebben van rondhangende oude- ren maar ook niet van allerlei maatregelen om ze de toegang te beletten. We moeten een repressief tolerantie oplossing bedenken.

Ik stel voor dat de UM een hangplek aanwijst. Bij voorkeur een geluidsdicht ondergronds, dus voor hen toekomstgericht, collegezaaltje met een discrete ingang per lift of loopband zodat rollators mee kunnen. Horen ze er toch een beetje bij, hebben ze ook elkaar nog, en hebben wij geen last van ze.

■ Kees Schröder, docent sociale geneeskunde

De column wordt op persoonlijke titel geschreven

Onderzoek naar Maastricht als studentenstad**Genoeg kamers, te weinig nachtcafés**

De stad Maastricht krijgt het rapportcijfer 7,4 van de Nederlandse UM-studenten. Ze zijn redelijk tevreden over hun woonruimte, vinden de horeca 'studentvriendelijk', maar klagen over de nachtelijke uitgaansmogelijkheden en het ontbreken van een poppodium. Hun buitenlandse collega's zijn kritischer en geven de stad een 6,9.

Wat vindt de student van Maastricht als studentenstad? Die vraag stond centraal in een enquête die Flycatcher afgelopen voorjaar in opdracht van de Stuurgroep Student&Stad - met vertegenwoordigers van de Universiteit Maastricht, de Hogeschool Zuyd, de vroedvrouwschool, de Maastrichtse Studenten Raad en de gemeente - hield onder bijna duizend studenten. De vragen gingen vooral over wonen, werken en uitgaan in Maastricht.

Het merendeel van de ondervraagde Nederlanders koos voor een opleiding in Maastricht vanwege het onderwijssysteem en de stad. Voor veel buitenlanders (13 procent van de geënquêteerden heeft een andere nationaliteit dan de Nederlandse) was het internationale karakter van de UM doorslaggevend.

Bijna tweederde van de Nederlanders heeft een bijbaantje in Maastricht: horeca, schoonmaakwerk, telemarketing, student-assistentschap, enzovoort. De buitenlandse studenten werken lang niet allemaal (slechts 38 procent) en vinden het ook moeilijker om hier aan de slag te raken. Maar als ze een bijbaan vinden dan blijkt dat vaker een aanstelling in de onderwijs- of onderzoekshoek. Het is dan ook niet verwonderlijk dat 'interessante inhoud van de baan' en 'werkervaring opdoen' bij hen relatief hoog scoort.

Na het afstuderen zal het gros van de ondervraagden vertrekken. De buitenlanders gaan en masse de grens over, de Nederlanders kiezen voor een werkkring in de Randstad of elders in Nederland. Een kleinere groep (29 procent) ziet een baan in Limburg of Maastricht zitten.

Het kameraanbod in de Limburgse hoofdstad is zeker niet slecht, vindt een meerderheid van de geënquêteerden. De kamers zijn groot genoeg, de buurt is meestal prima en ook de brandveiligheid is in tweederde van de gevallen in orde. De meeste buitenlanders zijn wat minder tevreden. Ze vinden de kamers (veel) te duur (79 procent) en klagen over de geringe variatie in het aanbod van studentenwoningen

(68 procent).

Zijn de buitenlandse studenten goed of juist slecht geïntegreerd in het Maastrichtse studentenleven, luidde een andere enquêtevraag. De meningen lopen opnieuw uiteen. Bijna de helft van de Nederlandse ondervraagden koos voor antwoordoptie 'enigszins', terwijl 44 procent van de buitenlanders optie 'goed' aankruiste. Afgaande op hun vriendenkring, die bijna altijd wel een vriend of vriendin bevat met een andere nationaliteit, zijn de laatsten in ieder geval goed in het internationale studentenleven geïntegreerd. Dit in tegenstelling tot meer dan de helft van de Nederlanders wier vriendenkring louter en alleen uit landgenoten bestaat.

Opvallend is ook het verschil in populariteit van de culturele voorzieningen in de stad: of het nu gaat om een bezoek aan de film, het toneel, een muziekkuitvoering, een lezing of een museum, buitenlandse studenten komen er (veel) vaker dan hun Nederlandse studiegenoten. Gaat het om het uitgaansleven, dan wijzen de buitenlanders erop dat er in hun ogen onvoldoende variatie is. Beide groepen willen meer stapmogelijkheden in de nacht.

■ Riki Janssen

Rector Mols: 'Kritiek op seniorenbeleid UM niet terecht'

Rector Gerard Mols herkent zich niet in de kritiek op het seniorenbeleid van de Universiteit Maastricht.

Twee weken geleden meldde de voorzitter van seniorenclub SenUM, Hans Philipsen, dat de UM te weinig doet voor zijn oud-medewerkers. Tegelijkertijd liet een aantal personeelsleden dat deze maanden met vervroegd pensioen gaat (FPU), weten met enige bitterheid ("geen waardering voor mijn vak", "er wordt niet naar onze wensen geluisterd") de UM te verlaten. Dit ondanks de tevredenheid over de ruime financiële FPU-regeling.

"Ik heb het gevoel dat hier een eenzijdig beeld wordt geschetst", verklaart rector Mols. "Ik ben natuurlijk op de eerste plaats verantwoordelijk voor de hoogleraren (het nieuwe collegelid

André Postema heeft personeel in zijn portefeuille, maar was deze week niet bereikbaar, red.). Vorige week hadden we een hoogleraren debat, daar worden de emeriti altijd voor uitgenodigd. Ik heb de indruk dat zij het geweldig vinden om in debat te gaan, met nieuwe hoogleraren kennis te maken en naderhand een borrel te drinken." Verder wijst Mols erop dat de faculteit rechten - waar hij destijds decaan was - als eerste in het land een regeling trof voor hoogleraren die verplicht met pensioen moesten omdat ze 65 werden. "Wij hebben mensen als Theo van Boven, Hans Crombag en onlangs nog Ties Prakken voor de faculteit kunnen behouden. Zij leveren een bijdrage aan onderwijs, onderzoek en andere activiteiten. Van Boven is voor mij bijvoorbeeld 'hoogleraar integriteit wetenschapsbeoefening'. Komen er

klachten dan benader ik hem." Al beseft hij dat een honoraire aanstelling niet voor iedereen is weggelegd.

Medewerkers kiezen er zelf voor om met FPU te gaan, benadrukt Mols. Maar het vertrek is voor sommigen bespoedigd door de minder goede sfeer op de faculteit ("daarvoor moet je bij de decaan zijn, dat kan ik van hieruit niet bekijken"), anderen klagen dat er met hun wensen - alleen een onderzoekstaak tegen minder salaris - geen rekening is gehouden. Mols: "Stel dat iemand 60 procent van zijn salaris overhoudt en zich helemaal op onderzoek richt. Ik kan voor die 40 procent salaris niemand aantrekken. Iemand die alleen onderwijs geeft? Ik weet niet of we dat willen, we zijn een research universiteit."

■ Riki Janssen

Vakbond wil 2 procent loonsverhoging

De cao-onderhandelingen zijn geopend: Abvakabo-FNV wil een structurele loonsverhoging van 2 procent voor universitair personeel. De VSNU (Vereniging van Universiteiten) noemt nog geen percentages, maar zit niet op de nullijn.

Het is echter de vraag hoe scheutig de universiteiten willen zijn. Bij de toelichting op de cao-inzet van de VSNU wordt nog maar eens gewezen op de verslechterde financiële positie. "Het kabinet erkent in de begroting 2006 zelf dat het bedrag per student dat universiteiten ontvangen daalt van 5600 euro in 2006 naar 5200 euro in 2010."

Vakbondonderhandelaar Arno Lammeretz is niet optimistisch over de onderhandelingen. "De VSNU wil best praten over loonsverhogingen, maar dan alleen als er vrije dagen worden ingeleverd en universiteiten minder hoeven te betalen voor overuren. Op een sigaar uit eigen doos zitten wij niet te wachten. Het kan dus wel even duren voor we resultaat boeken."

Behalve afspraken over de hoogte van het salaris krijgt ook het nieuwe ziektekostenstelsel een plek in de onderhandelingen. De universiteiten onderzoeken momenteel of er een collectieve zorgverzekering kan worden afgesloten. De levensloopregeling komt ook aan bod bij de onderhandelingen, maar op dit punt wil de VSNU eerst nader overleg voeren met de bonden voordat een voorstel wordt gedaan.

Formeel liep de cao voor de universiteiten af op 31 oktober. Er was bewust gekozen voor een korte overeenkomst, omdat bonden en universiteiten inzicht wilden krijgen in de begrotingsplannen van het kabinet. De nieuwe cao moet wat de VSNU betreft een looptijd krijgen van twee jaar. Abvakabo-FNV ziet meer in een eenjarige overeenkomst.

■ HOP, Thijs den Otter

Aflossing studieschuld

Een oud-student mag straks maximaal vijf jaar pauze inlassen bij de afbetaling van zijn studieschuld. Die moet in 25 jaar zijn terugbetaald. Op dit moment moet een studieschuld in vijftien jaar zijn voldaan.

Het voorstel staat in de nieuwe wet op de studiefinanciering die vandaag door het kabinet wordt besproken. De meeste plannen die staatssecretaris Rutte al in 2004 lanceerde, zijn intact gebleven: om bijvoorbeeld het aantal bijbaantjes onder studenten wat te beknotten, wil hij het collegegeld voorschieten. Omdat dit ongetwijfeld leidt tot hogere schulden, wil de staatssecretaris de aflossingstermijn verlengen met tien jaar.

Studentenorganisaties hebben moeite met de overheidsvisie dat studieschuld een normale zaak is. Zij wijzen erop dat veel studenten last hebben van leenaversie en dus bijna altijd een bijbaan prefereren boven een schuld. Om die leenangst weg te nemen, wil Rutte de aflossing van de studieschuld sterker dan nu laten afhangen van het inkomen van oud-studenten. De huidige draagkrachtmeting gaat voornamelijk uit van de hoogte van de schuld.

■ HOP

(ingezonden mededeling)

Voor rechtvaardige arbeidsvoorwaarden

VAWO
aangesloten bij de CMHF

vakbond voor de wetenschap

Informatie en aanmelding:

www.vawo.nl

Uitgeklede versie

"De bekisting voor de fundering is af en deze week wordt het beton gestort." Saurusvoorzitter Dirk-Jan de Vos is blij dat er eindelijk schot zit in de bouw van de nieuwe boten- en materialenloods van zijn studentenroeivereniging op de Paardenwei aan de Zuid-Willemsvaart.

Een ingewikkelde erfpachtconstructie met de gemeente en het rijk leidde tijdenlang tot veel bureaucratische rompslomp. Daarnaast liep het project vertraging op door een ijverige bouwinspecteur die strikt de gemeentelijke regels naleefde. Nu deze problemen de wereld uit zijn, gaat alles stukken sneller. "We hopen voor de jaarwisseling verhuisd te zijn en eind januari het vlot in het water te hebben",

aldus De Vos. Maar waarom een nieuwe loods? Momenteel heeft Saurus twee loods. Eentje langs de Maas, die zwaar is verouderd, en eentje in de Jojohaven. De laatste moet weg, omdat daar nieuwe panden komen. Met de nieuwe plek aan de Zuid-Willemsvaart is de vereniging nog niet verlost van alle problemen. De vergunning voor de loods is namelijk maar tijdelijk, voor vijf jaar. Saurus wil ook na die vijf jaar graag van het terrein gebruik maken, maar voor een permanente vergunning is een wijziging van het bestemmingsplan nodig. Iets wat gepaard gaat met veel papierwerk en vertraging. Voorlopig moeten de roeiers het doen met een "uitgeklede versie" van het oorspronkelijke plan. Zonder sociëteit en met minimale

sanitaire voorzieningen. Wat dat laatste betreft zijn de studenten wel iets gewend. Ook bij de roeilocatie aan de Maas waren er geen luxe toilet- en douchegebouwen. Dit jaar nog komen de plannen voor een uitgebreidere, permanente huisvesting weer op tafel. Een belangrijke vraag is of er op zo'n permanente locatie een sociëteit moet komen; een punt van discussie binnen de vereniging. In dat geval moeten de sociëteit en bestuurskamer, nu nog in een pand aan de Statensingel, straks ook verhuizen. Niet alleen de roeiers, maar ook de kroegtijgers en het bestuur zullen dan vaker de fiets richting Paardenwei moeten pakken. (MvdW, foto Philip Driessen)

LSVb noemt Rutte een bedrieger

Studentenbond LSVb is woedend op staatssecretaris Rutte. Via een omweg zou hij de hoogte van het collegegeld voor trage studenten alsnog willen vrijgeven. Dat is op verzoek van de Tweede Kamer voor drie jaar vastgesteld op 3000 euro. Volgens LSVb-voorzitter Jonathan Mijs zou het effect van een hoog collegegeld na die periode eerst worden geëvalueerd in de Tweede Kamer. Hij beticht Rutte daarom van bedrog. Het zogeheten instellingscollegegeld is een van de voornaamste pijnpunten in het leerrechtensysteem dat de staatssecretaris voor ogen heeft: als een student langer over zijn opleiding doet dan de cursusduur plus twee jaar uitlooptijd, mag zijn hogeschool of uni-

versiteit hem een hoger collegegeld laten betalen, omdat de overheid treuzelaars niet langer bekostigt. Rutte wilde de hoogte van dat collegegeld aanvankelijk maximeren op 4500 euro, maar de Tweede Kamer vond dat bedrag te hoog en zag meer in 3000 euro. "Het effect van die maatregel zou na drie jaar worden geëvalueerd", aldus Mijs. "Maar Rutte doet nu in zijn conceptwet alsof het dan sowieso gedaan is met het gemaximeerde collegegeld." De staatssecretaris schreef de Tweede Kamer afgelopen zomer inderdaad dat maximering van het collegegeld tijdelijk nodig is 'omwille van de geleidelijke invoering van het systeem', waarna die zou komen te vervallen. Mijs: "Van

een evaluatie is dus in het geheel geen sprake meer. Daarom voelen wij ons bedrogen." Een woordvoerder van het ministerie laat echter weten dat Rutte volledig in de lijn van de Tweede Kamer handelt. "Die heeft gesteld dat maximering van het collegegeld na een aantal jaren niet meer nodig is. Het gaat dus te ver om de staatssecretaris van bedrog te betichten." Formeel heeft de woordvoerder van Rutte gelijk: om een expliciete evaluatie is niet gevraagd. CDA en PvdA - samen goed voor een meerderheid - hebben in april gezegd dat een vast instellingscollegegeld in de toekomst wellicht overbodig is, al stelt de PvdA dat voor vrijgave van het collegegeld de medezeggenschap bij instellingen goed gere-

geld moet zijn. "Formeel had Jonathan dus bij ons moeten zijn met zijn klachten", aldus PvdA-kamerlid Jacques Tichelaar. Zijn CDA-collega Cisca Joldersma wil echter wel kunnen meepraten over de beslissing om het collegegeld vrij te geven. Al is over het effect van een hoger collegegeld drie jaar na invoering van de nieuwe wet in 2007 nog weinig te zeggen. Er zijn dan nog geen studenten die vertraging hebben opgelopen. Joldersma: "Kennelijk hadden we de termijnen niet paraat toen we over het instellingscollegegeld vergaderden. Ik kan me voorstellen dat de Tweede Kamer daar eerst wat aan wil doen." ■ HOP, *Thijs den Otter*

"Studenten zijn niet lui"

Studenten moeten harder studeren, zegt staatssecretaris Mark Rutte in *De Telegraaf*. Een studieweek van 29 uur vindt hij niet zwaar genoeg. ISO-voorzitter Evelien van Roenburg is woedend over zijn uitspraken. Universitaire studenten besteden gemiddeld 29 uur in de week aan hun studie. Aan het hbo zijn ze 37 uur per week bezig. Dat blijkt uit de jaarlijkse *Studentenmonitor*. Rechtenstudenten doen het minst. Zij volstaan met 24 uur studie per week. Geneeskundestudenten moeten het hardste werken: wekelijks 39 uur. Sommige studenten mogen dus best harder studeren, concludeert Rutte.

ISO-voorzitter Evelien van Roenburg is daar woedend over: "Als studenten 29 uur studeren, betekent dat niet dat ze de rest van de tijd in bed liggen en bier drinken. Ze doen ook ervaring op in commissies en bijbanen. Wil Rutte soms dat studenten niets naast hun studie doen of wil hij juist dat ze alle kansen krijgen?" Maar waarom studeren studenten in het hbo harder dan aan de universiteit? "Komt door de contacturen", zegt Van Roenburg. "Wij vinden dat er ook aan de universiteit meer contacturen moeten komen." Maar daarmee bedoelt ze niet dat de universitaire studenten harder

moeten studeren. Ze wil ook niet zeggen dat studenten in het hbo minder hard moeten studeren. "Ze moeten het zelf weten." Aan de gezondheidstudies besteden de wostudenten 39 uur in de week en hbo-studenten zelfs 42 uur. Sommige technische studies staan bekend om hun hoge studielast. Je zou verwachten dat het ISO die studies wil verlichten. "Nee, want het moet een keuze van de student blijven", zegt Van Roenburg. "Als je een technische studie kiest, weet je waar je aan begint." Ze wil maar zeggen dat een student die acht jaar lang twintig uur in de week studeert niet

slechter is dan een student die vier jaar lang veertig uur in de week studeert. "Dan doe je uiteindelijk hetzelfde. Hoe hard je studeert zegt niets over hoe waardevol je bent. Rutte moet eens ophouden met studenten lui te noemen." Uit de jaarlijkse studentenmonitor blijkt dat slechts 3 procent van de studenten een hoge werkdruk ervaart. Ook dat zegt niets, volgens Van Roenburg. "Ik werk heel hard, nu ik ISO-voorzitter ben. Ik werk meer dan veertig uur in de week. Toch ervaar ik helemaal geen hoge werkdruk." ■ HOP, *Bas Belleman*

UAF
Stichting voor vluchteling-studenten

Word óók donateur!
GIRO 76300

Stichting voor Vluchteling-Studenten UAF
Studie en werk voor hoger opgeleide vluchtelingen

Postbus 14300, 3508 SK Utrecht
T(030) 252 08 35 | www.uaf.nl

BRIEVEN

Brieven mogen maximaal 300 woorden bevatten. De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst.

Tariq Ramadan

In meerdere opzichten werd de avond van 13 november uniek. Niet voornamelijk grijs, westerse hoofden bij Studium Generale, maar een stampvolle collegezaal met overwegend jonge mensen, met veelal in-zwart haar en soms een hoofddoek. En terwijl de vorige avonden waar de islam ter sprake kwam, Kader Abdolah en de Gentse hoogleraar Coolsaet tot de autochtonen spraken, richtte Tariq Ramadan zich steeds direct tot zijn medemoslims. Ook lijkt me uniek dat na afloop de internationaal bekende spreker met studenten en dominee At Ipenburg naar de Tafelstraat trok en daar tot half een vragen verder doornam. De elegante gast bood ten slotte aan mee af te wassen.

■ Machteld Roede, ex-medewerker UM

PS Jacques Reiners: 'chapeau' voor (weer) zo'n goed SG aanbod

FOKKE & SUKKE
WERKEN BIJ EEN CALLCENTER

O, BELLEN WE TIJDENS HET ETEN? WAT EET U?
...HMM!

HOE MAAK JE DAT KLAAR?

RGvT

Stop malaria!
Steun AMREF Flying Doctors.
Giro 8829 in Leiden

AMREF FLYING DOCTORS
Bel 071-576 94 76 of www.stopmalaria.nl

SelfSupporting Africa

Strategisch programma pleit voor streng onderzoeksbeleid

Het wetenschappelijk onderzoek, en dus ook het werk van hoogleraren, wordt straks strenger beoordeeld Foto: Philip Driessen

Complimenten voor de jongste versie van het Strategisch Programma door leden van de universiteitsraad, maar ook heel veel vragen. De nota, die stapje voor stapje zijn voltooiing nadert, is stoutmoedig in haar ambities, maar wellicht iets te, klinkt het her en der. Het debat gaat nog even voort, begin 2006 moet er een definitief stuk liggen.

'Creëren van Kansen', dat is het thema van het nieuwe Strategisch Programma van de Universiteit Maastricht. Die uitdrukking hoor je tegenwoordig vaker, vooral in de voetballerij, waar trainers en spelers, terugblikkend op de wedstrijd, stevast vinden dat er toch weer heel veel 'kansen voor het vijandelijke doel zijn gecreëerd'. Jammer alleen, denkt de tv-kijker dan, dat die bal er maar niet in wilde. Die gedachte leek een beetje mee te spelen in de vragen van de verschillende commissies van de universiteitsraad die zich vorige week over de jongste versie van het Strategisch Programma 2006-2010 (een "discussienotitie") bogen. Of het allemaal wel uitvoerbaar en haalbaar is, wilde men weten, en hoe het college dacht de gestelde doelen te gaan bereiken. Vreemd zijn die vragen niet, want de nieuwe notitie blaakt, net als de vorige (ruwe) versies, van ambitie en zelfvertrouwen.

Neem het wetenschappelijk onderzoek. Daar staat het een en ander te gebeuren. Het college kiest voor concentratie van de onderzoekspanningen op een niet te groot aantal thema's, geen enkele groep mag kleiner zijn dan vijf fte, en wat slecht of middelmatig presteert kan beter iets anders gaan doen want daar gaat de geldkraan dicht. Op die manier moet het mogelijk zijn de UM "op geselecteerde gebieden" in de top-5 van Europa te krijgen, als "researchuniversiteit". Met die term bedoelt het college overigens niet dat het onderwijs van minder belang wordt geacht, integendeel, in Nederland wenst men tot de top-3 qua onderwijs te behoren, in Europa tot de top-10. Maar een universiteit die zich vooral op bachelorstudenten richt verliest haar aantrekkingskracht op master- en PhD-studenten, en wie die binnen wil krijgen zal op behoorlijk niveau aan research moeten doen, is de redenering.

Op dat punt raakt de nota aan twee elementen die nu al veel discussie oproepen: de beoogde aantallen masterstudenten, en de vraag hoe streng het onderzoeksbeleid zal worden. Wat de studenten betreft, het college mikt op een jaarlijkse instroom in 2010 van 3000 bachelors en van 3500 masterstudenten. Daarmee blijft het huidige totale aantal studenten ongeveer gehandhaafd, alleen verschuift het zwaartepunt naar de masters. Is dat realistisch? Nee, vinden niet de minsten in deze instelling, de decanen. Volgens hen rekent het college zich rijk en zal het aantal masters 50 procent lager uitvallen. Dat is interessant, want het zijn diezelfde decanen die, zo meldde het college aan de universiteitsraadscommissies, straks de doelstellingen van het strategische programma moeten implementeren.

Ook het tweede element, het onderzoeksbeleid, zal naar verwachting nog heel wat debat opleveren. Zo prijkt in de nota een passage over "afbouw van middelmatig en slecht scorende onderzoeksgroepen"; de maatstaf daarvoor komt van de onderzoeksvisitaties. Die werken met een schaal van een (*poor*) tot vijf (*excellent*). Om te overleven is minimaal een vier (*good*) vereist, antwoorden collegevoorzitter Ritzen en rector Mols op vragen van U-raadsleden; een drie (*satisfactory*) is te laag. Als dat inderdaad de norm wordt krijgen nogal wat onderzoekers het moeilijk aan de UM. In een recent collegedocument, *De UM in cijfers: ontwikkeling en stand van zaken 2000-2004*, zijn de laatste visitaties verwerkt, groten-deels overigens uit de jaren negentig. Met alle voorbehoud dat er intussen het een en ander gebeurd is kan die lijst toch wel als een indicatie beschouwd worden. Wat blijkt? Van de 46 beoordeelde onderzoeksinstituten of - (deel)programma's betekent een strikte toepassing van dit criterium voor tweederde daar-

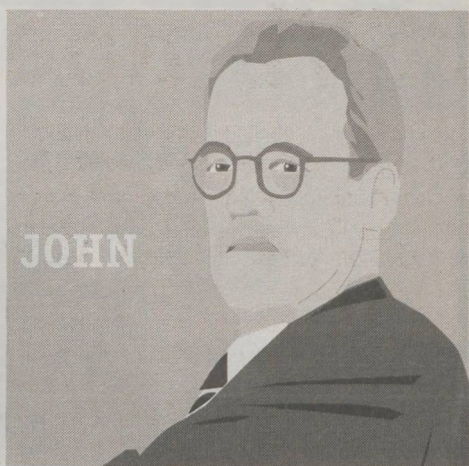
van de doodsteek. Slechts 15 scoren een vier of hoger, 31 blijven eronder. Een iets minder strikte berekening brengt het aantal overlevende op 18, de afvallers op 28: dat is nog altijd zo'n 61%.

Engels tenzij

Onderzoekers zullen dus beter moeten presenteren, maar dat geldt ook voor de studenten. Die zullen harder moeten werken, suggereert de strategienota. Men wil een onderzoek naar de oorzaken van de te lage 'onderwijsrendementen' en de te lage 'gerealiseerde studielast'; met dat laatste wordt bedoeld op de feitelijk aan studie bestede uren. Vervolgens wil het college "passende maatregelen". Het UM-bestuur staat met die opvatting niet alleen: ook staatssecretaris Rutte heeft zich onlangs beklagd over het feit dat studenten te weinig tijd aan hun studie besteden.

Opvallend in de nieuwe nota ten slotte is de vaststelling dat de voertaal aan deze universiteit in principe Engels zal worden. Zo althans lijkt de passage gelezen te moeten worden dat de UM "er naar streeft om op termijn een tweetalige instelling te zijn, volgens het principe *Engels tenzij*". Maar helemaal duidelijk is het college op dit punt niet. De "ondersteunende organisatie" en "de meeste bestuurs- en beheersprocessen" zullen "tweetalig" zijn, heet het. Daar staat tegenover dat de UM "zich bewust is van haar verankering in de Nederlandse samenleving en cultuur en haar rol om buitenlandse studenten daarmee kennis te laten maken". Van hen die hier "langere tijd" verblijven, zowel studenten als medewerkers, wordt daarom enige inspanning verwacht om in ieder geval een basisniveau Nederlands te beheersen. Internationalisering staat immers niet gelijk aan 'verengelsing', meldt de nota. Om de verwarring compleet te maken voegde het college blijkens de notulen van de verzamelde U-raadscommissies daar vorige week ter plekke nog een nieuw element aan toe: niet twee- maar meertaligheid. "Gezien de locatie en de studentenpopulatie van de UM" is meertaligheid geboden, en daarbij doelt het college "niet alleen op het gebruik van Engels maar ook op andere talen". Vandaag, donderdag, zal de universiteitsraad plenair over het Strategisch Programma spreken.

■ Wammes Bos

JOHN

Beste Anita

Erg aantrekkelijk maak je het niet voor me. Eerst op mijn gemoed inwerken dat ik mijn briljante wetenschappelijke carrière moet opgeven om decaan te worden en dan op het eind fijntjes constateren dat uiteindelijk Barbie toch de baas is. Nou is niks seksistisch mij vreemd, dus als er dan toch een vrouw de baas moet worden dan

toch maar liever een mooie meid zoals Barbie. Beetje onnatuurlijke maten, benen tot aan haar oksels, maar wel een pakje voor elke gelegenheid. Tot Barbie de baas wordt zou ik dan decaan moeten zijn, nou vooruit, ik doe het. Helaas ben ik volgens mij wel de slechtste bestuurder die onze faculteit rijk is, ik heb een hekel aan vergaderen, ik ben te bot voor woorden en wat nog het meest verbazingwekkend is: ik geloof niet dat ik erg populair ben. Maar OK, wat het zwaarst is moet het zwaarst wegen, ik wil wel decaan worden. Overigens, heb ik wel de nodige eisen. Onze faculteit draait voor 85% op studenten bedrijfskunde en bedrijfseconomen, er komt zo'n anderhalve man/vrouw en een paardenkop economie en econometrie studeren. Dus kunnen we die faculteit maar beter gelijk ombouwen tot een 'business school', een groot aantal algemeen economen en econometristen stoppen we in een nieuwe faculteit voor sociale wetenschappen (we bellen wel als we iets nodig hebben, ja echt). Kan de afdeling OoO (Ouwehoeren over Onderwijs) ook mooi heen, stuur maar gewoon een Excel-file met wat onderwijsdata vanuit een ander gebouw. Misschien ook wel iets voor de psychologen, jullie weten niet wat jullie missen en met een beetje mazzel zitten jullie dan een eind van de medicijnmannen vandaan. Als we (nou ja we, ik dus) toch aan het reorganiseren zijn dan pakken we gelijk even door en gaan we eisen stellen aan de kwaliteit van het wetenschappelijk onderzoek van het personeel alsof dit al een onderzoeksuniversiteit zou zijn. Iedereen die niet tot de onderzoekschool behoort kan geen vaste aanstelling krijgen en het zittende wetenschappelijke personeel dat niet aan deze eis kan voldoen krijgt twee jaar de tijd om wat anders te zoeken. En met anders bedoel ik echt wel ergens anders, niet stiekem verder op de gang, maar bij een andere instelling dus. Lukt het niet dan volgt ontslag. OK, het is keihard, maar het is mijn tijdgeest niet, ik pak ook maar wat ik pakken kan om mensen te motiveren.

Ik krijg inmiddels visioenen van 'The shining', lege gangen, heel veel stilte, stemmen in mijn hoofd en af en toe ramt de liefhebbende, maar enigszins verwarde, decaan een bijl door een deur. "Schatje, heb je deze maand nog A-publicaties geschreven. Come to daddy." Ik hoop dat je nog kunt slapen. Groeten

John

Prof. Anita Jansen (faculteit psychologie) en prof. John Hagedoorn (faculteit economie en bedrijfskunde) schrijven elkaar om de week een brief

Eindelijk master!

Onlangs kwam de nieuwe editie van de *Van Dale, Groot Woordenboek der Nederlandse Taal* uit. Meer dan negenduizend nieuwe woorden zijn aan de uitgave toegevoegd. Sinds 18 oktober 2005 kan de Nederlandse politiek in goed Nederlands worden bestempeld als doofpotpolitiek, leven we in een sorrydemocratie en is er sprake van een pingpongdiplomatie. Ook gaat er terroristische dreiging uit van een bomhond, kun je iemand bellen op zijn nulzes en is blingbling niet langer een mooi thema voor een feest, maar een bestaand woord om aan te duiden dat iemand teveel glitter in zijn oren en om zijn nek heeft hangen.

Mijn affectie met de Nederlandse taal is altijd al groot geweest. Het verwondert me vaak hoe een journalist, auteur of columnist de dingen weet te vatten in geniale zinnen. Wat een voldoening moet het geven om ergens het perfecte woord voor te vinden. Sinds mijn masteropleiding Journalistiek in Groningen en tijdens het schrijven van deze maandelijkse stukjes voor *Observant* ben ik me eens te meer bewust van het effect van zinsconstructies en woordgebruik. Je wilt toch dat je stukken vlot te lezen zijn en dat ze getuigen van intelligent taalgebruik en een mooie stijl zonder gekunsteld of gezocht over te komen.

Wat ik echter van woorden als arafatsjaal, harrypotterbril en knuffelallochtoon moet vinden, weet ik niet zo goed. Ongetwijfeld vormen ze een afspiegeling van de ontwikkeling van de Nederlandse taal, maar ergens kan ik slecht tegen het 'talpagehalte' (vast niet in de *Van Dale* opgenomen) van deze woorden. En wat is in godsnaam een knuffelallochtoon? De tegenhanger van een 'kutmarokkaan'? Een allochtoon die door de samenleving een warm hart krijgt toegedragen? Die de inburgeringscursus met goed gevolg heeft afgelegd? Bij arafatsjaal en harrypotterbril kan ik me nog wel wat voorstellen, al had de redactie wat mij betreft meer

Jan Machielsen, afgestudeerd bachelor University College, volgt sinds september een Engelstalige master geschiedenis in Leiden. Tot zijn verbazing worden de meeste vakken 'gewoon' in het Nederlands gegeven en blijken zijn medestudenten beter in het spelletje Hints dan in de Engelse taal. Afgestudeerd cultuurwetenschapper Lieke van den Krommenacker buigt zich over de nieuwe woorden in de meest recente uitgave van de *Van Dale*. Sinds ze de master journalistiek in Groningen volgt let ze steeds meer op woordgebruik en zinsconstructies.

Foto's: Philip Driessen

mogen inspringen op een Nederlandse variant van deze woorden: ik denk hierbij aan een ritaverdonkburqa of een janpeterbalkenendebril. Maar knuffelallochtoon? Wat de multiculturele samenleving al niet heeft voortgebracht.

Ik zie het al voor me in de media: 'Na jaren van soepel verlopen inburgering zijn enkele knuffelallochtonen in onze hoofdstad uit de gratie geraakt bij buurtgenoten. Sinds er al enkele nachten flinke rellen gaande zijn tussen de allochtone en autochtone bevolking in de multicultiwijk, spreekt men niet langer van knuffelallochtonen, maar doemt de term kutmarokkanen weer op. Bewoners pleiten voor uitburgering.'

Misschien ben ik een conservatieve, oude zeur en moet ik me, als 'journalist van de toekomst', gewoon leren aanpassen aan dit nieuw Nederlandse taalgebruik, maar voorlopig kunnen de meeste van de negenduizend nieuwe woorden me weinig bekoren. In mijn versie van *Word* zijn ze in ieder geval nog niet geïntegreerd. Rode strepen alom. En misschien moet dat zo blijven.

■ Lieke van den Krommenacker

De Universiteit Leiden doet enorm haar best zich te profileren als het Harvard van Nederland. Niet geheel zonder succes overigens, maar het blijkt al snel dat internationalisering en Engelstalig onderwijs hier niet meer dan een glaceerlaagje dik zijn. Het reikt meestal niet verder dan de bewegwijzering: wie de bibliothecaris een vraag in het Engels wil stellen, kan (uitzonderingen daargelaten) net zo goed het Swahili gebruiken. Alle masterprogramma's zijn officieel Engelstalig, maar al tijdens de introductiedag blijkt dat dit een illusie is. De desbetreffende studieadviseur vraagt doodleuk in het Nederlands of er nog buitenlanders aanwezig zijn. Tot zijn grote teleurstelling zit er een Amerikaan (van het enige echte Harvard) in de zaal. "Let's get this show on the railway then", verzucht hij, waarna we de rest van het verhaal in 'steenkolenengels' moeten aanhoren.

Inmiddels blijkt ook dat de meeste vakken 'gewoon' in het Nederlands worden gegeven, zelfs als buitenlanders het blok volgen. "You don't speak Dutch?", vroeg laatst een docent aan de Amerikaan (zijn sweaters met de naam

Harvard erop zijn moeilijk te missen), voordat hij over wilde stappen op het Engels. Het drama wordt compleet door het Engels van sommige medestudenten. Wanneer *peasants* pie-sants worden en presentaties een variatie van Hints, dan dwaal je als luisteraar snel af. Sommigen proberen dit op te lossen door hun presentatie, volledig uitgeprint, voor te lezen (de synoniemenlijst voor moeilijke woorden van *Word* bij de hand). Dat alles een aantal keer aangevuld met "I dare say" om vervolgens halverwege de presentatie de weg op het papier kwijt te raken.

Ik vraag me af: 'Is dit werkelijk allemaal nodig?' Engelstalig onderwijs is leuk en ik zou geen essay meer in fatsoenlijk academisch Nederlands kunnen schrijven (*God knows*, hoe lang *Observant* elke keer weer bezig is om mijn Nederlandstalige stukjes te redigeren), maar de geschiedenisfaculteit van Leiden telt drie buitenlandse studenten en één daarvan is een Vlaming, die (hoewel met een uiterst schattig accent en de nodige allez en amais) uiteraard gewoon Nederlands spreekt.

Maastricht heeft haar deel van Duitsers die Engelstalig onderwijs nuttig maakt. Hier in Leiden lijkt het vooralsnog meer een handicap. Misschien komt het uiteindelijk neer op het oude vraagstuk van de kip en het ei. Wil hier in Leiden de internationalisering goed van de grond komen dan zijn buitenlandse studenten nodig, maar daarvoor is echter weer Engelstalig onderwijs nodig.

■ Jan Machielsen

Maastrichts onderzoek: hoe professioneel en integer is de beroepsgroep?

Accountants in spagaat tussen onafhankelijkheid en loyaliteit

Boekhoudschandalen hebben de integriteit van accountants flink aangetast Foto: Philip Driessen

Worldcom, Enron, Ahold. De internationale boekhoudschandalen, maar ook de bouwfraude in Nederland hebben de integriteit van accountants flink aangetast. Hadden ze het bedrog werkelijk niet gezien of keken ze de andere kant op? Maastrichtse economen onderzochten hoe ze omgaan met fraude, welke rol ze hebben gespeeld in grote bedrijfsfiasco's en hoe professioneel ze zijn.

Heeft het beroep van accountant nog toekomst? Deze vraag komt volgende week aan de orde tijdens de jaarlijkse Accountantsdag in de RAI in Amsterdam. Alleen al het stellen van de vraag toont hoezeer de beroepsgroep het de laatste jaren voor de kiezen heeft gekregen. "Het vak is van zijn sokkel gevallen", zegt de Maastrichtse hoogleraar accountancy Eddy Vaassen. In Nederland heeft het imago een stevige deuk opgelopen door de parlementaire enquête over de bouwfraude. Accountants verklaarden op tv dat ze jaarrekeningen hadden goedgekeurd in de wetenschap dat er voor miljoenen gesjoemeld was. De publieke verontwaardiging hierover was voor de beroepsvereniging Nivra reden om een onderzoek in te stellen naar de manier waarop haar leden omgaan met fraude. De Maastrichtse hoogleraren Harold Hassink en Roger Meuwissen hebben deze studie, die uit drie delen bestaat, onlangs afgerond. De uitkomsten van het eerste deel, waarbij 326 accountants vragenlijsten retourneerden, zijn verontrustend. Velen blijken zich namelijk niet aan de voorschriften te houden, opgesteld in 1994 door het Nivra. "De respondenten ontdekten in totaal 28 omvangrijke fraudezaken, die volgens de regels gemeld moeten worden bij het Korps Landelijke Politiediensten. In wer-

kelijkheid waren daar slechts twee meldingen binnengekomen."

Accountants zijn slecht op de hoogte van de richtlijnen en weten vaak niet wat te doen, zegt Hassink. Aan de andere kant hebben verreweg de meesten geen ervaring met fraude omdat ze maar eens in de zoveel jaar ermee in aanraking komen. De samenleving verwacht op dit punt te veel van hen. "De meeste fraudegevallen worden bij toeval ontdekt. En zodra er sprake is van 'samenspanning' binnen een bedrijf, zodra meerdere personen elkaar de hand boven het hoofd houden, is de kans helemaal gering dat de zaak aan het licht komt."

Fraudejager

Recent onderzoek van collega-hoogleraar Roger Meuwissen wijst ook uit dat de rol van accountants vaak wordt overschat, dat ze in de meeste gevallen machteloos staan. Samen met Rotterdamse onderzoekers hield Meuwissen zestig *business failures* in de afgelopen 25 jaar tegen het licht, waaronder Parmalat, Ahold, en Baan. Allemaal bedrijven die te gronde gingen of waarvan de aandelen dramatisch kelderden. Veelvoorkomende oorzaak: een dominante manager die zijn positie misbruikte voor eigen gewin en die geen tegenspraak dult van een accountant. In elf gevallen moesten betrokken accountantskantoren zich verantwoorden voor de rechter, maar slechts in drie gevallen vonden er veroordelingen plaats.

Hoe dan ook: de samenleving en de overheid, maar ook de beroepsvereniging eisen steeds nadrukkelijker dat accountants een belangrijke rol spelen bij het opsporen en melden van fraude, zegt Vaassen. Terwijl de beroepsgroep die rol van fraudejager tot voor kort niet zag zitten. "Niet onbegrijpelijk, omdat ze dan in een lastig parket terecht komen. Ze treden op als

vertrouwenspersoon van de klant, die openheid geeft over zijn boekhouding. En dat gebeurt niet meer als diezelfde klant verwacht dat de accountant interne problemen aan de grote klok hangt. Maar al met al heeft de beroepsgroep weinig keus, verantwoordelijkheid nemen voor het constateren van fraude is de enige weg om het geschonden vertrouwen te herstellen." Tegelijkertijd moeten accountants, een gilde dat van oudsher te zeer in zichzelf gekeerd is, beter uitleggen wat ze doen, zegt Hassink. "Voor het brede publiek is het onbegrijpelijk, zoals bij de bouwfraude, dat een accountant de jaarrekening goedkeurt terwijl hij weet dat er geknoeid is met miljoenen."

Hoe kan dat? Voorschrift is dat hij aan de bel moet trekken als de fraude 'materieel' is, oftewel omvangrijk. Maar wat is omvangrijk? Dat hangt af van de grootte van het bedrijf, zeggen accountants. Als er honderdduizend euro bij Philips verdwijnt, is dat niet de moeite van het melden waard. De man in de straat snapt hier niets van, zegt Hassink. "Die denkt, wat maakt het uit om hoeveel geld het gaat? Bedrog is bedrog."

De twee hoogleraren hebben aan het Nivra voorgesteld om een minimumbedrag in te voeren, zeg tienduizend euro. "Het voordeel is dat je dan geen discussies hoeft te voeren over wanneer een bedrag materieel is. De beroepsvereniging heeft het echter niet aangedurfd. Wel is nu vastgelegd dat alle zaken intern moeten worden gemeld aan de raad van commissarissen."

Valkuil

Tot zover de fraudezaken. Er is nog iets anders opmerkelijks aan de hand, beschrijft Hans Verkruijsse in zijn proefschrift *Beoordeling van processen*, waarop hij vorige week aan de Universiteit Maastricht promoveerde. Daarin stelt hij

de vraag: is de beroepsgroep het eens over de werkwijze? Stel, je laat verschillende accountants eenzelfde bedrijfsadministratie beoordelen, komen ze dan tot dezelfde uitkomst? Werken ze volgens de 'internationale standaarden', die exact voorschrijven hoe een accountant te werk moet gaan, waar hij op moet letten, welke bewoordingen hij moet kiezen, enzovoorts?

Helaas, concludeert Verkruijsse. Bijna tweehonderd accountants heeft hij fictieve personeelsadministraties van verschillende kwaliteit voorgeschoteld. Niet alleen kwamen ze tot uiteenlopende bevindingen, ook keurden sommigen dingen goed die fraude mogelijk maken. "Behoorlijk ernstig. Ook omdat bedrijven aan *opinion shopping* gaan doen, dat ze een accountant gaan zoeken die zegt wat ze willen horen."

Ernstig dus, maar niet onverwacht, zegt de hoofddocent aan de UM en partner bij Ernst & Young. "In tegenstelling tot de controle van jaarrekeningen, heb ik in de praktijk gemerkt dat het analyseren van bedrijfsprocessen niet altijd even betrouwbaar gebeurt."

Terwijl dat laatste meer en meer van accountants wordt gevraagd. In de Verenigde Staten is naar aanleiding van de boekhoudschandalen nieuwe wetgeving uitgevaardigd: managers van bedrijven moeten jaarlijks verklaren dat ze "in control" zijn, dat ze hun onderneming in de hand hebben, dat ze precies weten wat er gebeurt. De accountant moet daarbij een verklaring afgeven. "Managers vragen dan: onderteken dit even. Wat een valkuil kan zijn, omdat er geen criteria zijn waarop accountants zich kunnen baseren. En blijkt de manager niet in control, dan heeft de accountant een groot probleem omdat de samenleving van hem verwacht dat hij malversaties aan de kaak stelt."

■ Maurice Timmermans

HBO-raad boos op D66

Voorzitter Doekle Terpstra van de HBO-raad heeft met verbazing kennisgenomen van de aantijgingen van D66-leider Boris Dittrich. Die vindt dat hogescholen te veel universiteit spelen en zich te weinig bezighouden met de aansluiting met het mbo en het bedrijfsleven. De koepelorganisatie verwerpt de kritiek. "Kennelijk heeft Dittrich behoefte aan een mediahype en niet aan een inhoudelijke toelichting", aldus Terpstra. "Ik had zijn ideeën graag willen weerleggen. Ik heb sinds mijn aantreden bij de HBO-raad meermalen geprobeerd om een afspraak te maken met D66, maar dat is me nog niet gelukt. Het lijkt wel of ze daar de boot afhouden. Opmerkelijk voor een club die zich profileert als hoger-onderwijspartij." De timing waarmee Dittrich zijn grieven naar buiten bracht, is op zijn zachtst gezegd opmer-

kelijk. Op het moment dat hij in Nova zijn eillegde, drukte staatssecretaris Rutte de Tweede Kamer nota bene op verzoek van D66-kamerlid Ursie Lambrechts andermaal op het hart dat hij niet wil tornen aan het binaire onderwijsstelsel. "We hebben hoogwaardige beroepsbeoefenaars net zo hard nodig als academisch gevormde mensen. De meeste hogescholen zijn daarvan doordrongen." Lambrechts vindt de beroepskolom - de route van het (v)mbo naar het hbo-diploma - veel te belangrijk voor de kenniseconomie om ondergesneeuwd te raken. "Ze moeten vooral letten op het mbo en niet op de universiteiten", aldus Lambrechts. Rutte is dat van harte met haar eens. "Gelukkig doen de meeste hogescholen dat ook. Ik ben de laatste maanden bij verschillende hbo-instellingen geweest en

die zijn zich allemaal bewust van hun rol. En die paar bestuurders die wel last hebben van *academic drift*, moeten we maar snel uit hun droom helpen." Bij de HBO-raad wordt Rutte geprezen om die "zuivere manier van debatteren". Maar voor D66 wil Terpstra het best nog eens uitleggen. "Het onderzoek dat wij doen heeft niets te maken met het fundamentele onderzoek van universiteiten. Het hbo heeft de taak zich sterk te maken voor het oplossen van praktische problemen voor het bedrijfsleven. Daar worden we bij de accreditatie ook op afgerekend. Samen met het bedrijfsleven zoeken we naar de juiste invulling van die rol. Maar dat heeft helemaal niets van doen met universitaire aspiraties." Coalitiepartijen CDA, VVD en D66 maken zich extra zorgen over de academisering van het

hbo sinds een internationaal samengestelde commissie onder leiding van de Noorse professor Abrahamsen zijn advies uitbracht over de titulatuur in Nederland. De buitenlandse deskundigen stelden voor om afgestudeerden van hbo-opleidingen die zwaar leunen op toegepast onderzoek een wetenschappelijke titel te geven. Volgens een kamermeerderheid zou daarmee het binaire stelsel op de helling gaan. Rutte zelf is ook niet enthousiast, maar wil het voorstel nog laten toetsen door onderwijskeurmeester NVAO.

■ HOP, Thijs den Otter

VVD wil aandeelhoudersvergadering voor hogescholen en universiteiten

De VVD vindt dat universiteiten en hogescholen elk jaar een vergadering moeten beleggen voor belanghebbenden: studenten, medewerkers en afnemend bedrijfsleven. Staatssecretaris Rutte vindt het een goed plan, maar wil het niet in de wet opnemen.

Rutte - deze week debatteerde hij met de Tweede Kamer over bestuur en medezeggenschap in het hoger onderwijs - liet zijn partijgenoot Visser weten dat hij het idee "spannend" vindt. "Zo'n sporthal vol met mensen, het bestuur met een heldere verantwoording op een podium. Het is natuurlijk geweldig, maar

om het nou te verplichten?" De bewindsman kreeg bijval van CDA-woordvoerder Cisca Joldersma. "Dit is nou typisch iets wat de instellingen zelf kunnen organiseren met hun achterban."

Maar VVD-woordvoerder Visser gaf zich niet gewonnen: "Het is de ideale mogelijkheid om het bestuur aan studenten, bedrijfsleven en medewerkers te laten uitleggen waarom ze hun keuzes maken en hoe de vlag er bij hangt met de innovatie en de financiën." Later dit jaar komt Visser met een amendement.

De bij het debat aanwezige partijen zochten

samen met de staatssecretaris naar de rol die de overheid in de besluitvorming van instellingen heeft. Is dit een exclusieve taak voor belanghebbenden als studenten en het bedrijfsleven? Of houdt de overheid een sturende rol? Van dat laatste is staatssecretaris Rutte overtuigd: "We pompen jaarlijks miljarden in het hoger onderwijs. Dan lijkt het me logisch dat we daar ook voorwaarden aan stellen. Al moet dat straks waarschijnlijk wel anders."

Hoe precies wil Rutte nog niet kwijt. "De wet ligt voor advies bij de Raad van State en het zou ongepast zijn om daar nu te veel over uit

te weiden." Wel gaf hij iets meer duidelijkheid over de positie van de raden van toezicht van instellingen. Zo wil hij bij wet voorkomen dat de bestuurder van de ene instelling in de toezichtsraad van de andere zit. Maar het gaat hem te ver om een van de leden verplicht te laten benoemen door de medezeggenschapsraad.

De suggestie van het CDA om wettelijk te regelen dat de inspraakraden en de raad van toezicht minimaal één maal per jaar overleggen, kon wel op Rutes instemming rekenen.

■ HOP, Thijs den Otter

Rick van der Ploeg presenteert Nationale Wetenschapsquiz

Oud-staatssecretaris en hoogleraar economie Rick van der Ploeg gaat samen met Froukje Jansen de *Nationale Wetenschapsquiz* presenteren. Studenten krijgen een belangrijke rol in het programma. Van Wim T. Schippers is geen spoor meer te bekennen.

Onderzoekers van de Technische Universiteit Eindhoven nemen het op tegen zee-onderzoekers van het NIOZ (Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee) uit Texel, Alterra uit Wageningen en het RIVO (Rijksinstituut voor Visserijonderzoek) uit IJmuiden. De twee teams krijgen hulp van studenten, die verschillende proeven en experimenten uitvoeren.

Tot 2003 was de presentatie nog stevig in handen van kunstenaar Wim T. Schippers. Maar twee jaar geleden ging het mis: de vragen van de wetenschapsquiz stonden een week te vroeg in de VPRO-gids. De kandidaten konden dus vals spelen. Schippers en de VPRO rolden vechtend over straat en konden het niet eens worden over de oplossing.

Vorig jaar presenteerden cabaretière Lenette van Dongen en schrijfster/actrice Karen van Holst Pellekaan de quiz. Die komen dit jaar niet meer terug. "Je moet vernieuwen", legt de nieuwe eindredacteur Karin Schagen uit. "Je kunt ook niet ieder jaar in dezelfde kleren rondlopen."

De quiz wordt anders, maar blijft herkenbaar, aldus Van Schagen. De kern is nog altijd een serie meerkeuzevragen waar hoogleraren antwoord op moeten geven en die de kijker van tevoren thuis heeft kunnen bestuderen. Er komen twee studio's. In de ene studio zitten de hoogleraren samen met Rick van der Ploeg. In een andere studio zijn studententeams in de weer met proefjes, samen met presentatrice Froukje Jansen.

■ HOP, Bas Belleman

NWO VPRO

DE NATIONALE WETENSCHAPSQUIZ

2005 TWAALFDE EDITIE

Nationale Wetenschapsquiz

De Nationale Wetenschapsquiz

De voorbereidingen voor de twaalfde editie van de Nationale Wetenschapsquiz zijn in volle gang. Vanaf zaterdag 26 november staan de vragen in de landelijke kranten en op [internet](#). Het laatste nieuws staat ook in het rechtermenu onder [Nieuwsberichten](#).

De televisie-uitzending van de Nationale Wetenschapsquiz 2005 is op kerstavond zaterdag 24 december om 22.15 uur. Om Eerste Kerstdag om 9.45 uur volgt de [Nationale Wetenschapsquiz Junior](#).

Rick van der Ploeg, hoogleraar economie en oud-staatssecretaris Cultuur en Media, presenteert de Nationale Wetenschapsquiz. Actrice en presentatrice Froukje Jansen assisteert.

Onderzoekers van de Technische Universiteit Eindhoven nemen het op tegen zee-onderzoekers van het NIOZ (Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee) uit Texel, Alterra uit Wageningen en het RIVO (Rijksinstituut voor Visserijonderzoek) uit IJmuiden. De twee teams worden bijgestaan door inventieve studenten die verschillende proeven en experimenten uitvoeren.

How desirable are strong national parliaments in Europe? This month jurist Philipp Kiiver took his degree on this issue. See the article on page 10 Photo: Philip Driessen

Universiteit Maastricht wants more women at the top

Hundred grand for every new female prof

The Executive Board wants to reward faculties who promote female senior lecturers to regular professors, giving them a bonus of one hundred thousand euros. The Board hopes that this measure, which is expected to cost 1.2 million euros, will result in a more equal representation of women at the academic top level.

National figures (Information on Staff in Academic Education) from 2004 are self-evident: The Netherlands has 2,105 male and 196 female professors. This means that 8.5 percent of all professors are women. The differences between universities are great. Leiden leads with 14.1 percent, while Eindhoven trails behind with 1.6 percent.

Maastricht is in the lower regions too, with 20 women out of a total of 290 professors; of those twenty, only seven are regular professors, the others having a special chair (often one day per week) or a 'zero-hours appointment'.

To make amends for this unequal situation, the Executive Board is making it possible for faculties – as the memo *More female professors for the UM* says – to put forward talented female senior lecturers (at the UM: 37 women versus 123 men) for a professorship. The successful candidate then takes up a 'profiling position' for five years, enabling this 'profiling professor' to show if she is good enough. She will work under the supervision of a coach. If the senior lecturer meets the expectations, she will be appointed a professor within no more than five years.

In the case of a regular (full-time) professorship, the faculty will receive a bonus of 100,000 euros. What is still being discussed, apparently, is the question whether faculties will also receive a premium in the case of a special chair.

Considering the project budget and the fact that not everyone is looking for a full-time appointment, more than half of the female senior lecturers (twenty) could be considered eligible for a profiling position, but both the rector and the deans think that this estimate is too ambitious. Those who make a good chance, are women with a VIDI grant (NWO) – experienced scientists who are setting up a new line of research. They most likely

already meet the quality criteria, the memo says, and are also eligible for the Aspasia premium of one hundred thousand euros. NWO has recently started to award this premium to universities who promote women with a VIDI grant to a higher position within a year.

Lack of childcare could be an impediment in the appointment of professors, according to the memo. This is why agreements have been made with MIK (Maatwerk in Kinderopvang, or made-to-measure childcare) about flexible childcare.

Survey on Maastricht as a student city

Foreign students miss nightlife

The city of Maastricht gets a lower mark of appreciation (6.9) from foreign students than from to their Dutch colleagues (7.4). The students from abroad feel less at home in the city, which they regard as "European", but which they think could have a more exciting nightlife.

What do students think of Maastricht as a student city? This was the key question in a survey held by Flycatcher last Spring, at the request of the Student&Stad steering committee – with representatives from the Universiteit Maastricht, the Hogeschool Zuyd, the School of Midwifery, the Maastricht Student Council and the city council – and with almost one thousand student respondents. The majority of the questions related to accommodation, work and going out in Maastricht.

Most of the foreign students who completed the questionnaire (13 percent of the total number, primarily from Belgium and Germany) chose a study in Maastricht because of the education system and the international character of the university. In addition, advice from school deans, friends or parents also played a role in many cases.

One of the questions was whether foreign students were well integrated in Maastricht student life? Opinions differed greatly. Almost half of the Dutch respondents opted for 'somewhat', whereas 44 percent of the foreigners ticked the option 'well'.

In the future, Maastricht policies on the recruitment and selection of professors will be adapted too. The so-called structure committee, which decides on job descriptions, must have at least one female member. In addition, the Board of Deans will specifically test job descriptions (structure report) for 'woman-friendliness'. The final recommendation must state whether female candidates have participated in the procedure and how they were treated.

■ Maurice Timmermans

Study harder?

Students should study harder, feels state secretary Mark Rutte. He believes that a 29-hour study week is not good enough.

University students spend on average 29 hours per week on their studies. This was one of the findings of the annual *Student Monitor*. Law students do the least: They think 24 hours of study is enough. Students of Medicine work hardest of all: 39 hours per week. Some students could work harder, Rutte concludes.

Evelien van Roemburg, chairperson of the national student organisation ISO, is furious: "If students study for 29 hours, then that does not mean that they spend the rest of the time in bed or out boozing. They are gaining experience in committees and doing jobs. Does Rutte maybe want students to do nothing alongside their studies or does he want them to have as many opportunities as possible?"

The annual student monitor showed that only 3 per cent of students experience high work pressure. This does not mean anything, according to Van Roemburg. "I work very hard, now that I am chairperson for the ISO. I work more than forty hours per week. And still I would not say that I am experiencing high work pressure."

■ HOP

Studentenhoteles.nl

The Internet is buzzing with student sites. About student jobs, associations, moving and living by yourself. There is also a special site where students can book an inexpensive hotel on line: studentenhoteles.nl. "Because it is mainly students who are often financially not well off, this website focuses on youths," say the initiators. Whether a student or employed, young or old, *everyone* who is looking for an inexpensive stay in Berlin, Paris, London, Bangkok or Amsterdam can book. Selections can be made by destination, location – outside the centre or in the neighbourhood of an airport – and the number of stars. Take for example Hostel Richard in Paris: one night's stay in the centre, double room, take care of your own breakfast in the city, for 28 euros. The site also shows immediately whether the room is available. Reservations and cancellations are free of charge. There are plenty of budget hotels to be found, but there is also enough choice for students who have a little more to spend or who have something to celebrate, such as a five-star hotel in Rome for 430 euros.

■ WD

Student dishcloths

The fact that students are dirty slobs is old news. But that dishcloths in student houses contain a thousand times more bacteria than dishcloths in families with children, exceeds even one's wildest expectations.

A random survey by the Consumer's association, published in their monthly magazine *Health Guide (GezondheidsGids)*, showed that dishcloths in regular families housed, on average, 3.1 million bacteria, while those belonging to students had no fewer than 7.9 billion. Families said that they replaced the cloth after one and a half days; students often reported that they had no idea how long the cloth had been in use. Many cloths contained bacteria that could cause food infections. The students' cloths showed significantly higher levels of bowel bacteria. Pubi hair was even found on one. Bowel bacteria may end up on cloths as a result of their having been used to clean the toilet, by dirty hands after toilet visits, or by contact with raw meat or vegetables. The Health Guide recommends to use a clean dishcloth every day. After each use, the cloth should be rinsed thoroughly and hung up to dry. It is best to use the cloth only for the kitchen unit tops and table. For the floor, meat juices and dirt from pets it is best to use paper from a kitchen roll.

■ HO

■ Riki Janssen

Jurist's PhD in Maastricht:

How desirable are strong national parliaments in Europe?

Two weeks ago, *NRC Handelsblad* headed with: "Dutch Lower House to check Brussels more often."

There is a growing public opinion that national parliaments should play a greater role in Brussels, says jurist Philipp Kiiver. This should close the democratic gap in Europe. "Is this the best solution?" Kiiver wondered. This month he took his degree on this issue.

University lecturer of European and comparative constitutional law Philipp Kiiver (half Russian, half Estonian) wrote his PhD backwards. That is to say, he looked for questions to go with answers. This former law student

was asked by his supervisor to draw up a constitutional comparison between the 25 national parliaments (the member states of the EU) and from that to arrive at the outline of an ideal efficient and strong national parliament in Europe. In the end the outline never materialised, because "such an assignment presumes that stronger and more efficient national parliaments are necessary and desirable in the European Union. I took one step back: why does this have to be? Would the member states benefit from this?"

He analysed speeches by politicians, read country reports and publications by political scientists ("How do member states deal with European issues? What influences their behaviour?"), and delved into weekly magazines. Familiar criticism about Brussels is that there is too little democracy within the EU: the European Parliament has too little power and national parliaments hardly ever put questions to their ministers about Europe. "Governments are often not interested and Brussels is regarded as a machine that produces binding rules without democratic insight." A stronger role for national parliaments should solve that problem. This is why there is a trend at the moment, Kiiver observes, to take measures that put the reins more in the hands of the

member states.

"For example, there is talk of a 'Third Chamber' in Brussels. This should be a place where politicians from the various member states could defend their national interests. But what is its added value? We already have a Council of Ministers (the most important decision-making body, ed.). This is where the ministers from the 25 member states attune their national interests. A new body will only result in more decision-taking. Besides, if all 25 countries in such a 'Third Chamber' were to become fixated on their own economies, health care systems or agriculture, then nothing would come of European co-operation."

On the other hand, it is being suggested that the various national parliaments (for example, the Lower Chamber from the Netherlands with the Bundestag from Germany and the Belgian Parliament) should work more closely together. Who would benefit from that is not clear, says our new doctor. "That is a question that is neither asked, nor answered." In addition, there is a proposal to leave the appointment of members of the European Commission (which draws up laws and policies) to national parliaments (at the moment this is done jointly by the heads of government and the European Parliament). "Who would then call upon the

Commission to account for its actions? At the moment, this is done by the European Parliament. Would this supervision of the Commission then disappear, or should the member states do it separately?"

Kiiver is not against stronger national parliaments ("as long as it is a result of a thorough debate"), but he sees more advantages in a larger role for the European Parliament. "Issues that affect Europe as a whole, should need to be treated at that level. At the moment, many people are disappointed in the European Parliament: they are all wondering what it actually does. Citizens choose representatives, but in the end it is not at all visible what they achieve. The newspapers say: 'The European Parliament has voted for or against something'. That means nothing to me. I want to know what parties were in favour or opposed to, just like it is clear in national politics. How did the conservatives or the social democrats do in a particular debate? Then you make it attractive for people to go and vote. That is why I think it is a pity that the constitution was rejected by France and the Netherlands: if it had been accepted, it would have placed the European Parliament in a stronger position, which in turn would promote democracy."

■ Irene Smeets

Foreign alumni and their jobs or follow-up studies

Going to the faculty with a body alarm

Sirin Bernshausen (23) received her Bachelor diploma in European Studies in June 2005, since September she has been doing her Master in Conflict Resolution at the University of Bradford in England.

The first days after arriving in Bradford, German Sirin Bernshausen often felt unsafe. At night time, she constantly heard the wailing of police sirens. In addition, the university advised her specifically not to walk through the streets at night unaccompanied and to carry a body alarm: if someone were to attack her, she only needs to pull a chord and the alarm goes off. "Bradford is a violent city," Sirin explains. "In 1998 and 2001, there were large-scale clashes between Asian Muslims and whites."

These were caused, she says, by the high unemployment rates (one hundred years ago, Bradford was still "booming" because of the textile industry, but now all the factories have shut down). Right-wing political parties, appealing to the feelings of the original white population, blame the Asians. But the Asians themselves are not getting any work and therefore have very little self-esteem, which in turn leads to tension between the groups regularly escalating. So Bradford is not exactly your average student city, but Sirin has become used to it by now.

Of all places, it is here that Sirin is doing her master course in Conflict Resolution at the Department of Peace Studies. She is researching the causes that bring about certain conflicts and is, for example, studying how the different parties were brought to the negotiat-

Photo: archive Sirin Bernshausen

ing table in times of war. The Master student would prefer to put her knowledge ("maybe during a traineeship or through voluntary work") into practice in Bradford. Local government has started a project, called 'peaceful city', with the aim of creating a shared identity between the groups.

Sirin herself has several ideas that could be helpful. "For example, a debate on Muslim fundamentalism." It could increase mutual understanding, "because at the moment people feel as if they are being pigeon-holed". In

addition, "Give residents the feeling that they belong to the community: create job opportunities, for example in the service industry." Having a job improves a person's self-image, she reckons. The image of the city also needs to improve: at the moment, many residents could not care less about Bradford and do their shopping, working and recreation in nearby cities such as Leeds. She realises that this is easier said than done.

The German student chose this Master because she believes that violence during a conflict

can never lead to a solution. In secondary school she read a biography on Mahatma Gandhi. The way in which he wanted to bring people of different religions together, convinced her that there were alternatives for guns and war.

After her Master, Sirin would like to work in Great Britain, for example, for the government: "I am not sure if there are any suitable vacancies, so I also want to apply to various research institutes in Germany."

■ Irene Smeets

Three international UM students play in a band *Très.B*

It's all about the music

Très.B Photo: Philip Driessen

All three have the same passion and seem inseparable. When one of them moved from Denmark to Maastricht, the others came along. Last September, Misia Furtak, Thomas Pettit, and Olivier Heim started their studies in Maastricht. At the beginning of November, as *Très.B*, they won the jury's and the public's award at the annual student song festival in the Kumulus Theatre.

The student song festival was the second performance in Maastricht for Misia Furtak (23, Poland), Thomas Pettit (19, Luxembourg) and Olivier Heim (19, Luxembourg). It provided them with three hundred euros in prize money as well as participation in the Dutch national student song festival in Enschede in May 2006. "It was really cool," says Misia, Masters student of media culture. "The audience felt that we made difficult music accessible." Difficult music? "It sounds eclectic: we use different styles mixed together. Anything from trip hop (a combination of dance, rock and hip hop, ed.) to jazzy." Four numbers can be downloaded from their website, www.meettresb.co.nr, and it is true that the songs are difficult to place in any particular category.

The three met last year in Denmark, at the School of Music. Misia had just completed her Bachelors in journalism in Poland and decided that before she started on her Masters she would spend a year doing her favourite hobby: singing. Thomas and Olivier (both first-year students at the University College) have known each other since their first year in secondary school in Luxembourg and did not want to go straight into university. Thomas (half British,

half Danish) knew about the Danish School of Music and because he and Olivier have been "jamming" regularly since they were thirteen (Thomas on drums, Olivier on guitar), the decision to go to Denmark together was an easy one to make.

Album

In four months' time (the duration of the course), they learned about improvisation, composing, refining techniques and recording numbers in a recording studio. Misia, who also started to play the bass guitar: "Sometimes we had to sit in a practising room without talking to each other. We were only allowed to count down: three, two, one and play for as long as it took until we sounded as one. We learned very much from that. When one of us has a new melody, the rest expand on that."

The idea of a band came about when an open stage evening was announced. "Why not?", we thought." Olivier: "We called ourselves B in the first instance. We wanted our music to sound rough and not commercial, just B. Later on, we added *Très* to the name. That refers to the fact that there are three of us, but it's also the French translation of the word 'very'. When we

create a song that really suits our style, we always say 'this is *Très.B*.' They do not have their own album yet (six songs are finished, another nine are being worked on), but with the prize money from the student song festival they have come a step closer. In a year's time, when they have saved up enough, they hope to be able to complete their first CD on their own.

Two-room apartment

The new band disrupted all their private plans. At the end of the course in Denmark, Misia was supposed to go and live with her brother in Copenhagen, because she was going to study at Roskilde University: "It is close by and is just like the UM, internationally orientated and works with a Problem-Based Learning system." Thomas and Olivier were thinking about a trip to some far-off country, the exact destination still had to be determined. Now they wanted to continue with their music and so together they moved to Copenhagen. For six months the three shared a two-roomed apartment with two other students. Thomas: "We had no privacy whatsoever, but it was a good test to see how well we got on. We did well."

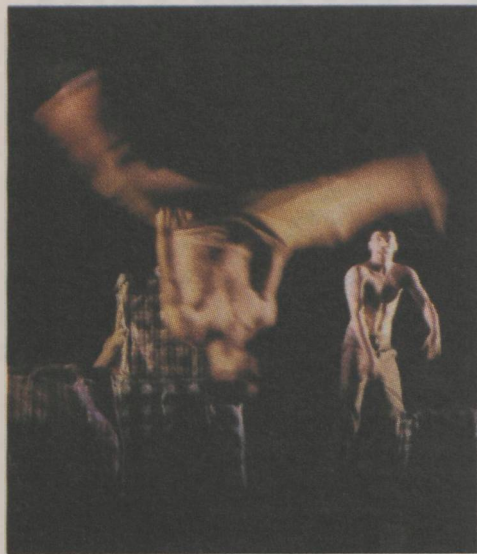
Misia was turned down for Roskilde University (RU) because of a mistake in the registration procedure. Thomas (both he and Olivier enrolled at the RU) did not receive a reaction to his enrolment. So they went looking for an alternative: Olivier (both of his parents are from the Netherlands) knew Maastricht and knew that the UM had the same education system. Misia immediately registered for the Masters course in media culture, Olivier and Thomas for the Bachelors at the UCM. So again, all three packed their bags and moved from Copenhagen to Maastricht. The first two months they stayed with friends of Olivier's, sleeping in the living room.

Since then, they have found their own accommodation in Maastricht, the garage being converted into a soundproof practice area. Does it not get to be too much, spending so much time together? The answer is no, "we really like each other; and it is handy if we live together because we can spend all our free time making music." Misia: "I have sung in lots of bands, but it has never felt as right as it does with these two."

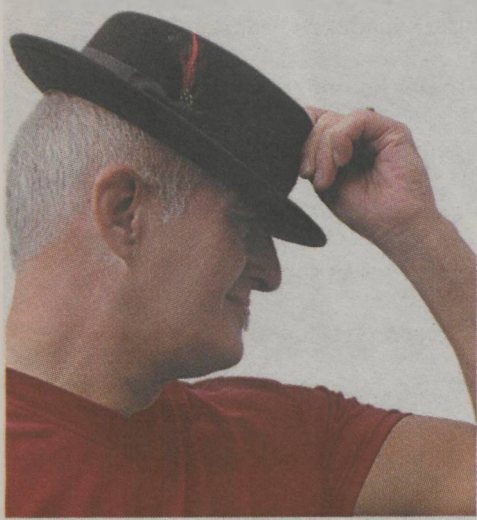
■ Irene Smeets

Maastricht & Euroregion

Agenda 24 November - 22 December 2005 (selection)

Douar, Theater a/h Vrijthof

Jan Akkerman (Jazztival)

theatre

Friday 9 December
Open Stage
 20:30, Kumulus, Herbenusstraat 89. Studium Generale in collaboration with Koko. €4

dance

Sunday 27 November
Douar
 16:00, Vrijthof Theatre. French hip hop dance with street dance, capoeira and Mediterranean influences. €16

Tuesday 6 December
Modern Dance programme
 20:00, Parkstad Limburg Theatres. Itzik Galili with two new choreographies. €26

Tuesday 13 December
Territoires Intimes
 20:15, Vrijthof Theatre. Choreographies by Michèle Noiret (inspired by Virginia Woolf's 'The Waves') to music by Todor Todoroff. €20

Sunday 4 December
Salsa matinee
 18:30, D'n Hiemel, St. Bernardusstraat 24. DJ Bailadora. Free entrance.

Sunday 18 December
Salsa matinee

18:30, Fort St. Pieter, Luikerweg 80. Workshop and party with DJ Bailadora. Free entrance.

every Wednesday
Salsa café
 21:00, De Kadans, Kesselskade 62. Salsa dancing. Free entrance.

music classical

Thursday 24 November
Carmina Burana - Carl Orff
 19:30, Academy of Music. Concert by the Academy of Music choir conducted by Ludo Claesen. Recording by L1.

Sunday 27 November
Sunday morning concert
 11:30, Vrijthof Theatre. Solo recital by violinist Martijn Simons, Bach. €10

Tuesday 29 November
The Little Sweep
 17:00, Academy of Music. Children's opera by Benjamin Britten, 5+. €3

Sunday 4 December
Krönungsmesse - Lungna e Musica
 15:00, Matthias church, Boschstraat. Chamber choir sings Mozart. €8

Sunday 4 December
Germany - Prometheus Ensemble
 11:00, de Velinx. Works by Brahms. €10

Monday 5 December
Concertante hits - Capella Saint Petersburg
 20:00, Parkstad Limburg Theatres. Hits from Russian operas. €25

Saturday 10 December
The Four Seasons
 19:00, Glaspaleis, Bongerd 8, Heerlen. Impressions from Russia. Paintings, literature, music.

Sunday 11 December
Jan Vayne and school of music
 12:00, Kerkrade Theatre. Benefit concert. €20

Sunday 11 December
A Ceremony of Carols
 15:30, Houthem-St. Gerlach church. Concert by Femmes Vocales.

Sunday 11 December
Amati Chamber music series
 20:15, Academy of Music. Christmas concert by Cello4Ever (Prague). €25 / €7 (stud.)

Thursday 15 December
Notes at lunchtime
 12:30, Centre Céramique. Lunchtime concert by Academy of Music students. Free entrance.

Thursday 15 December
Quarna chamber choir
 16:30, UM, Faculty of Law, Bouillonstraat 1-3. Chamber music. Free entrance.

Friday 16 December
Weinachtsoratorium
 20:30, O.L.V. church. Collegium Ad Mosam choir, conducted by Huub Ehlen, sings works by Bach. €22

Saturday 17 December
Mahler - Ein Grosses Lebewohl

14:30, Vrijthof Theatre. All day long, extensive Mahler programme. €40

pop
 Saturday 26 November
Tracy Chapman
 20:00, Palladium, Schanzenstraße 40, Cologne. €38

Saturday 26 November
Guideline
 22:00, Tribunal pub, Tongersestraat 1. Pop/rock cover band. Free entrance.

jazz & blues
 Saturday 26 and Sunday 27 November
Jazztival
 Jazz in Derlon Theatre and Zuid pub (on Plein 1992). Bands and DJs, see www.maastrichtnet.nl for programme details. €20-€50

Sunday 27 November
Coen van Dam
 16:00, pub at Jack and Lobina, Stenenbrug 6. Jazz trio. Free entrance.

Tuesday 20 December
Jack Million Band
 20:00, Fort St. Pieter, Luikerweg 80. Repertoire from the 40s-80s. Free entrance.

Wednesday 21 December
Jazz workshop by Wolfgang Braun
 10:00, Academy of Music, Fr. Romanusweg 90. Workshop on reharmonisation.

Every Monday
Jazz session in Tramhalte pub
 22:00, Cannerplein 1. Free entrance.

Every Wednesday
Jazz session in Thembi pub
 21:30, Dopplerdomein 20a. Free entrance.

Every Thursday
Jazz session in Edd's pub
 22:15, Heggengstraat 3. Free entrance.

world music
 Thursday 24 November
Izaline Calister
 20:00, Parkstad Limburg Theatres. Antillean jazz. €16

Thursday 24 November
César Lerner & Marcelo Moguilevsky
 21:00, Vrijthof Theatre. Klezmer with elements of Argentinean folk music, jazz and tango. €15

Friday 25 November
Mudanza, Global Culture Night 26
 20:30, Kumulus. Flamenco Quintet. €7.50

Saturday 26 November
Indian Night
 18:00, Bar Museo, Wilhelmstrasse 18, Aachen. Indian buffet, performance by Soma Banti Basu (sarod) and Suman Sarkar (tabla) and afterparty with DJs UP Wala and Guru Mawaru. €15

Sunday 27 November
Musical journey through Mexico
 15:00, La Bonbonnière. Carolina de Holanda and mariachi orchestra Los Tarascos. €10

Friday 2 December
Troupe Djiguiya, Global Culture Night 27
 20:30, Kumulus. African percussion and dance from

Burkina Faso. €7.50

Sunday 11 December
Hille Perl and Lee Santana
 21:00, Vrijthof Theatre. Duo on gamba and lute. €10

nightlife

Night Live Music
 Every Friday: Flossin' Night, 23:00-5:00
 every Saturday DJz

Backstage
 every Thursday, Friday and Saturday alternative music, 22:00-02:00.

Friday 25 November
Lavelöss
 22:00, Ipanema pub, Av. Ceramique 250. Swinging party for homos, lesbians and bis. €3

Friday 25 November
Los Angeles
 22:00, Backstage. Dance Company, DJs Don Londi & Toby Paul. €5

Friday 25 November
L'Arme des Bonbons
 22:00, Sunday pub, Wijckerbrugstraat 42. Dance with Jumbo Jet, Kania Tiefer, Coeurvert and DJ Damie Boy. Free entrance.

Sunday 27 November
Club Roiall
 18:00, Fort St. Pieter, Luikerweg 80. Dance party with DJs Verheyen, Bjorn Know-How and Ricky Ricardo. €10

Saturday 10 December
Club Mosa
 22:00, La Bonbonnière. Gay / lesbian dance event. €10

lecture

Tuesday 13 December
Dutch Delight
 20:00, auditorium Universiteit Maastricht, Tongersestraat 53. English lecture by W. Ploeg, instructor of foreign employees, who will answer all your questions about typically Dutch habits and attitudes. €3. See www.sg.unimaas.nl

addresses

•**Vrijthof Theatre/UITbalie**, Vrijthof 47 & MECC, 043-3505555 •**Nightlive Music**, Kesselskade 043, 043-3250320 •**Kumulus**, Oost: St. Maartenspoort 2 / West: Herbenusstr. 89, 043-3505669 •**Centre Céramique**, Av. Céramique 50, 043-3505600 •**Backstage**, Tongerseweg 57, 043-216296 •**Conservatorium**, Bonnefantenstraat 1, 043-3466680 •**Theater Kerkrade**, 045-5716607 •**De Velinx**, Tongeren, 0032-12393800, www.develinx.be •**Cultureel Centrum Hasselt**, 0032-11229933, www.cchasselt.be •**La Bonbonnière**, Achter de Comedie 1, 043-3500935 •**De Kadans**, Kesselskade 62, 043-3261700 •**Week IN Week UIT**, Cultural index: www.maastricht-tnet.nl

Vrijthof Theatre: On presentation of a student card, student travel pass, or CJP/CKV pass, remaining tickets for €7, from 19:45, waiting list from 19:00.

Frauke Finke and Paul Pinxten (Publ. Week IN Week UIT / MaastrichtNet)

My diary

The page for 16 November in my diary says: "A place for everything, and everything in its place". Samuel Smiles, the author of the quote, probably meant something different, but if there was such a place for me then that is my diary: no high-tech palm, but the old-fashioned version of paper and

leather. My obsession with diaries started shortly after my obsession with fountain pens, during a holiday in France. In a typical French megasupermarket, I came into the possession of my first diary, and thus became a trendsetter in my class. A diary, preferably some kind of trendy brand name, became one's trademark; an extended part of one's identity. Your diary showed who your friends were, how cool you were, the dates you had, photos, stickers, and entrance tickets.

The end of puberty also marked the end of diary exhibitionism and since that time my diary has become a kind of personal journal. I have honoured all my diaries and kept them safe.

After more than eight years of loyal service, I have had to replace my latest diary. Now I have a real "success" diary. After one month of having worked with two diaries, I sat myself down to transfer my life's content from one diary to the other. The first page for personal details is still empty: I will be moving to London soon, to an as yet unknown address. I have already entered some personal details: that I am registered as an organ donor and what my blood type is (I have only known the latter since I became a blood donor, having survived for more than 25 years without this knowledge). I also put in the required pressure for the tyres on my car, which is something I always forget.

Spread throughout my diary are my secret codes, PIN numbers, login data for various services and companies. The secret codes are of course encoded, so well in fact that in some cases I have no idea what they stand for: CKK-0901 for example, or r723a5. Furthermore, one of the pages contains the recipe of Eva's apple bread, and another describes how to place a person in a stable position on his/her side (you never know). I also recently started to make a list of books that I have lent

out (Daniël, does 'Het complot tegen Amerika' ring a bell?). Starting a new agenda, especially while copying the list of addresses, is a ritual for me, a reflection on what was and what will come. Some addresses feel to me as if they have been there my whole life. Some are quite recent, of new friends and encounters that you hope will become long-term ones. Some are no longer in there, they did not make it. Sometimes this is painful, while in other cases it gives you a feeling of peace. Every year there are also new dates to add, and dates acquire new meanings: some are a cause for real joy: newborn babies, marriages (usually in that order), birthdays of new friends. Some dates, on the other hand, remind us of people who are no longer with us. Such persons are in two places in the diary, because a birthday is forever. For a brief moment while rewriting, I wondered whether an electronic agenda with loads of features would be handier. Handier, maybe, and "everything even more in its place," but no longer a "place for everything."

■ **Katja Lubina**, junior researcher of European and International Law

Bij Drukkerij Em. de Jong

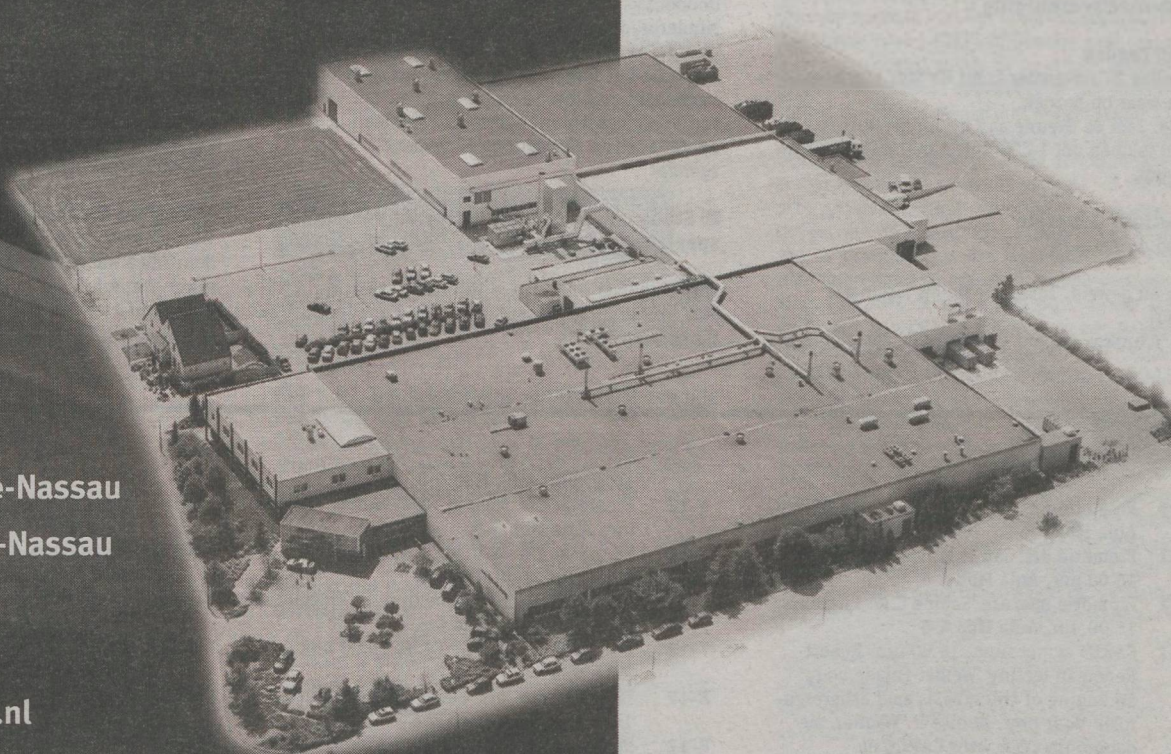
rollen

opmerkelijke

producties

van de pers

Drukkerij Em. de Jong
Postbus 8 5110 AA Baarle-Nassau
Visweg 8 5111 HJ Baarle-Nassau
Telefoon 013 - 507 5555
Telefax 013 - 507 9100
Internet www.emdejong.nl
E-mail drukkerij@emdejong.nl

Midden tussen het groen van de Baronie, letterlijk op de Nederlands - Belgische grens in Baarle-Nassau, bevindt zich - sinds 1906 - Drukkerij Em. de Jong. Deze moderne Nederlandse grafische onderneming geniet in de grensstreek, maar ook ver daarbuiten grote bekendheid. Steeds meer opdrachtgevers - van-formaat uit vooral Nederland en België weten ons moeiteloos te vinden. Dat is trouwens niet verwonderlijk, want wij hebben onze klanten veel te bieden: kwalitatief hoogwaardige faciliteiten, messcherpe prijzen en tiptop service.

in januari 2006 start, moet in december met de voorbereiding worden gestart. Nadere informatie: Eduard Spelier (e.spelier@chello.nl; 06-43232280). Facultair begeleider prof. dr. H. Kuipers, capaciteitsgroep BW

Praktijkstage voor GGK

Vrijdag 27 januari is er een informatiecollege gepland voor de Praktijkstage GGK. Dit college vindt plaats in de AKENZAAL van 9.00 - 10.45 uur. Tijdens dit college zal er uitleg gegeven worden over de procedure rondom de Praktijkstage GGK, de procedure rondom de onderzoekstage en de aante-

kening testdiagnostiek. Ook zullen er twee gasten aanwezig zijn vanuit het werkveld. Je kunt alvast wat meer informatie terugvinden op onze website van GGK te weten <http://www.dmkep.unimaas.nl/ggk/>. Ook kunnen jullie meer informatie terugvinden in de zg stageklappers. Deze staan in de stagearekamer (uns 50, k. 1.347) In deze klappers zitten evt. brochures ed. van de instellingen. Let wel deze info is niet om mee te nemen!!!! Deze klappers zullen twee dagen voor het college in deze kamer ter inzage staan tot die tijd is er alleen de informatie op de site beschikbaar.

randstad

hoogst persoonlijk

jij weet waar je heen wilt

wij weten waar je kunt beginnen

gezondheidszorg

José Blezer
(045) 329 17 21
Wycker Brugstraat 28
Maastricht

verzorgende/verpleegkundige m/v Wij hebben regelmatig werk in de extramurale zorg. Het betreft werk in Maastricht bij diverse instellingen en aanleunwoningen. Kun je zelfstandig werken en ben je een aantal dagdelen beschikbaar dan ben je van harte welkom.
jose.blezer@nl.randstad.com

kijk voor meer banen op www.randstad.nl

academisch ziekenhuis Maastricht

azM

Het Laboratorium Weefseltypering van het academisch ziekenhuis Maastricht houdt zich bezig met transplantatie-immunologie, herkenning en karakterisering van antigenen en antistoffen, die van belang zijn voor orgaan- en stamceltransplantatie. Het laboratorium werkt nauw samen met de klinische afdelingen transplantatie-nefrologie, algemene heekunde en hemato-oncologie. Voor dit laboratorium zoeken wij een

Als academisch ziekenhuis streeft het azM voortdurend naar verbetering van de organisatie om optimale kansen te bieden voor de verdere uitbouw van taken op het gebied van patiëntenzorg, onderwijs en onderzoek. Vanuit zijn centrale ligging in Europa speelt het azM een vooraanstaande rol in de ontwikkeling van de academische gezondheidszorg binnen de (Eu) regio.

Post doc (v/m) (arts, bioloog of biologische gezondheidswetenschapper)
Vacaturenummer: 2005.07718

Het betreft een volledige aanstelling (1.0 fte) voor een periode van 4 jaar.

Uw functie bestaat uit:

- het geven van klinische adviezen betreffende orgaan- en stamceltransplantatie,
- het onderzoeken en vervolgen van de antistofstatus van patiënten wachtend op een transplantatie,
- het ontwikkelen en toepassen van technieken voor het aantonen van HLA-antistoffen, zoals ELISA en Flow cytometrie,
- deelname aan de dagelijkse leiding van het laboratorium.

U bent gepromoveerd en hebt belangstelling voor immunologie en transplantatiegeneeskunde. U dient te beschikken over goede communicatieve en leidinggevende eigenschappen en bereid te zijn tot het verrichten van achterwachtendiensten tbv orgaantransplantatie.

Arbeidsvoorwaarden
De CAO academische ziekenhuizen is op deze functie van toepassing. Tijdens de sollicitatieprocedure zal de kandidaat een passend salarisaanbod worden gedaan.

Inlichtingen
Voor meer informatie kunt u contact opnemen met het hoofd van de afdeling, Prof. Dr. P.M. van den Berg-Loonen, telefoon 043 - 387 46 80 of e-mail: evdbi@lwee.azm.nl

Sollicitaties
Uw schriftelijke sollicitatie kunt u, met vermelding van het vacaturenummer op zowel brief als envelop, vóór 10 december richten aan het Stafdirectoraat Human Resources, afdeling Werving & Selectie, ter attentie van de heer P. Le Bron de Vexela, P&O-consulent Eenheid Laboratoria & Klinische Farmacie, academisch ziekenhuis Maastricht, Postbus 5800, 6202 AZ Maastricht.

Informatie over het azM en werken in het azM vindt u op www.azm.nl

Het academisch ziekenhuis Maastricht maakt gebruik van de diensten van Zorg aan Zet. Zorg aan Zet geeft uitvoering aan het gezamenlijke arbeidsmarktbeleid van de Limburgse zorg. Informatie over de zorg in Limburg en meer vacatures vindt u op www.zorgaanzet.org

ZORGAANZET
DE LIMBURGSE ZORG
Telefoon 0475 - 577 557
transferpunt@zorgaanzet.org

Acquisitie naar aanleiding van deze advertentie wordt niet op prijs gesteld

PSYCHOLOGIE

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Lenoir, tel.: 3884123, Y.Lenoir@psychology.unimaas.nl en Isabel Hikisch, tel.: 3881911, i.hikisch@psychology.unimaas.nl B0 FdP, UNS 40 oost, voor vrij. 12.00 uur.

Openingstijden spreekuur onderwijsbalie Bureau Onderwijs psychologie

Het spreekuur voor studenten psychologie is op maandag t/m vrijdag van 10.00-11.00 uur. In de eerste én de laatste week van het blok is de onderwijsbalie ook van maandag tot en met donderdag van 15.00-16.00 uur geopend. Spreekuren vinden uitsluitend plaats bij de onderwijsbalie op niveau 0. Ook de spreekuren van de examenadministratie zijn op niveau 0 en niet op niveau 5.

Gezocht: 'Motivational Interviewers' voor Vitalum

'Motivational Interviewing' (MI) is een persoonsgerichte, directe methode om de intrinsieke motivatie tot gedragsverandering te verhogen door middel van het verhelderen en oplossen van ambivalentie ten aanzien van verandering (Miller en Rollnick, 2002). MI is een veelbelovende communicatietechniek welke steeds vaker wordt gebruikt door hulpverleners in hun contact met cliënten. Mensen die niet of nauwelijks gemotiveerd zijn om hun gedrag te veranderen, schijnen baat te hebben bij deze methode. We zijn op zoek naar studenten GGK, GVO en psychologie die als MI-er willen meewerken aan het Vitalumonderzoek. Je kunt meewerken aan Vitalum als je bereid bent om een training MI te volgen. De training bestaat uit 6 dagdelen en een trainingsopdracht. In de trainingsopdracht worden deelnemers beoordeeld op hun MI-kwaliteiten aan de hand van een hulpverleningsgesprek. Bij volledige aanwezigheid en een goede beoordeling ontvangen deelnemers een MI-certificaat. Alleen deelnemers met een certificaat krijgen de mogelijkheid om als MI-er aan de slag te gaan. De MI-training start eind november 2005. Medewerking aan het project is mogelijk vanaf februari 2006. Geïnteresseerden kunnen contact op nemen met Hilde van Keulen, capaciteitsgroep Gezondheidsvoorlichting, telefoon 043-3882448, e-mail h.vankeulen@gvo.unimaas.nl.

Voorlichting Masters

29 november zal de voorlichting plaatsvinden over de te volgen masters op de faculteit psychologie. Deze voorlichting zal opgedeeld worden in drie delen. Het eerste deel zal om 11.00 uur plaatsvinden en gaat over de cognitieve masters. Het tweede deel zal om 13.00 uur plaatsvinden en zal gaan over de research masters, dit deel zal voor beide richtingen (Cognitief en biologisch) van belang zijn. Het derde deel begint om 14.15 uur en gaat over de biologische masters en zal tot 15.30 uur duren. Alle delen zullen plaatsvinden in DEB1 D001. Het lijkt nog wat vroeg voor de voorlichting, maar dit

is vanwege het weggaan van vele studenten in het tweede half jaar. Op deze voorlichting zijn alle studenten welkom, ook van andere faculteiten.

Schiedammer Parkmoord in rechtspsychologie

Zie Faculteit der Rechten

Gegevens smoelenboek studenten

Bij de VGT van donderdag 17 november jl., is informatie voor een nieuw smoelenboek gevraagd. Voor iedereen die niet bij de VGT aanwezig was bestaat de mogelijkheid om wel nog zijn gegevens door te geven, om in het smoelenboek te komen. Kom daarvoor even langs bij de Luna-tik kamer!

RECHTSGELEERDHEID

FdR (vakgr./comm.studiever.): Christel Engels Bur. Onderwijs, Lenculenstraat 26, tel. 3883003, voor vrij. 12.00 uur.

Actuele informatie van Bureau Onderwijs kun je raadplegen via Internet op: <http://www.rechten.unimaas.nl>

Openingstijden onderwijsbalie

Maandag t/m vrijdag: 10.00-12.00 uur en van 14.00-16.30 uur.
Maandagavond van 20.00-21.00 uur (voor deeltijdstudenten).

Schiedammer Parkmoord in rechtspsychologie

Dit jaar zal het vak Rechtspsychologie aan de Juridische Faculteit gewijd zijn aan de psychologie van de Schiedammer Parkmoord. Het vak staat open voor rechtenstudenten en voor studenten psychologie. Studenten psychologie die in blokperiode 4 aan de juridische faculteit het keuzevak rechtspsychologie willen volgen, wordt geadviseerd om al in een vroeg stadium contact op te nemen met Bureau Onderwijs van de Juridische Faculteit.

Afhalen onderwijsmateriaal en roosters

Met ingang van het academische jaar 2005/2006 wordt door de faculteit het onderwijsmateriaal niet meer standaard op papier aangeboden. Uitgangspunt is dat dit materiaal voor zover het nog traditionele blokboeken betreft digitaal wordt aangeleverd in EleUM en voor zover het readers en ander additionele onderwijsmateriaal betreft dat de papieren versies hiervan online via printing on demand te bestellen zijn (<http://lawstudy.unimaas.nl/pod/>). Voor de digitale blokboeken geldt dat deze voor de student binnen EleUM beschikbaar zijn en door hun zelf geprint kunnen worden, echter ze worden ook als ze door de blokcoördinator op tijd worden aangeboden aan de drukkerij ook beschikbaar gesteld via printing on demand. Wanneer een blok volledig is ingericht in EleUM en er geen traditioneel blokboek meer bestaat, zal dit ook niet via printing on demand aangeboden worden. Het door studenten online via printing on demand bestelde onderwijsmateriaal moet binnen

Elke 30 seconden sterft er een mens door malaria.

Slaat u terug?

Stop malaria!
Steun AMREF Flying Doctors.

Giro 8829 in Leiden

AMREF FLYING DOCTORS

Bel 071-576 94 76 of www.stopmalaria.nl

SelfSupporting Africa

2 weken tegen betaling worden afgehaald aan de onderwijsbalie van de faculteit. De exacte procedure staat in de student community (FdR Students) in EleUM.

Voor alle FdR-studenten

Iedere FdR-student die een scriptie gaat schrijven, dient zich (na persoonlijk contact te hebben gehad met de begeleider) in te schrijven via het aanmeldingsformulier in het elektronische scriptiedossier. Dit geldt voor het Bacheloressay, de Masterthesis en nog te starten doctoraalscripties. De aanmelding voor de miniscriptie is nog verlopen via Premium. Vanaf december zullen echter ook alle miniscripties via het elektronische scriptiedossier begeleid worden. Een aparte aanmelding voor de miniscriptie is dan niet nodig. Hoe is het scriptiedossier te bereiken? Via EleUM, onder de Community "Student FdR".

Vacature-nieuwsbrief

Het facultaire Alumni-bureau brengt de (oud)studenten van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid via een nieuwsbrief op de hoogte van vacatures die door andere oud-studenten aan het Alumni-bureau worden doorgegeven. Je kunt je voor deze nieuwsbrief aanmelden bij mr. Ellen van Hezik, FdR-alumni-contactpersoon en werkzaam bij de Afdeling Communicatie van de juridische faculteit. Zij is per e-mail bereikbaar op meesterwerk@law.unimaas.nl. Kijk voor meer informatie op www.meesterwerk-UM.nl

Studeren in het buitenland via Erasmus/Socrates

Voorlichtingsbijeenkomst over Studeren in het buitenland in 2005/06 via Erasmus/Socrates, op woensdag 7 december 2005, van 16-17 uur in de Statenzaal, Bouillonstraat 3.

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of indien aanwezig via het bij de vacature vermelde e-mailadres) binnen 10 kalenderdagen richten aan de personeelsdienst van de betreffende faculteit of het betreffende servicecentrum of bureau (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor reïntegratiekandidaten, herplaatsingskandidaten en voor interne kandidaten (medewerkers en uitkeringsgerechtigden van de UM). Bij gebleken geschiktheid hebben reïntegratie- en herplaatsingskandidaten de voorkeur.

Informatie over interne vacatures kunt u inwinnen via <http://www.loopbaancentrum.unimaas.nl/> of bij het Loopbaancentrum, tst. 85323/85324, Bonnefontenstraat 2, Maastricht.

Informatie over LIFT-vacatures vindt u op de LIFT-website: <http://www.liftnet.nl>

ICTS
Afdelingshoofd Operations v/m, 38 uur per week
Taken: Leidinggeven aan de afdeling operations van ICTS (35 medewerkers) met als belangrijkste

taken: beleidsontwikkeling; ontwikkeling en implementatie afdelingsplan; implementeren van het HRM beleid.

Functie-eisen: HBO/WO opleiding; minimaal 5 jaar relevante ervaring in ICT; ervaring met aansturing personeel en organisatie; in staat om samenwerking tussen de afdelingen te bevorderen; visie op ICTontwikkelingen; sterke netwerkvaardigheden: onderhouden van formele en informele contacten.

Arbeidsvoorwaarden: Het betreft een vast dienstverband met een proeftijd van 1 jaar. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 4.996,-. De functie is ingedeeld in salarisschaal 13. De definitieve inschaling zal plaatsvinden op basis van ervaring.

Informatie: Bij Jo Weijers, tel.: 043-3885511, e-mail: icts-secretariaat@icts.unimaas.nl

Vacaturenummer: AT2005.309 / pzadvacatures@dirad.unimaas.nl

FdEWB

Webmaster (Beheerder ICT 2) v/m, 38 uur per week

Taken: Bouwen/Onderhouden van websites en ondersteuning bij webgerelateerde activiteiten van de UMBS, het departement AIM, MARC en ondersteuning van gebruikers van content management systeem v/d FdEWB en UMBS evenals ondersteuning bij beheer facultaire deel van Smartsite en beheer van netquestionnaires.

Functie-eisen: Minimaal HBO werk- en denkniveau. Ervaring in de functie van webmaster, ervaring met projectmatig werken, heeft kennis van Frontpage, HTML, ASP, MS-ACCESS, CMS, Netquestionnaires en heeft redactionele vaardighe-

den. Beheerst Engelse taal en heeft enige bedrijfs-economische kennis.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 1 jaar. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 3.472,- conform schaal 10. Bij goed functioneren wordt de aanstelling verlengd en eventueel omgezet in een vast dienstverband. De Webmaster krijgt een werkplek bij de dienst Automatisering & Accommodatie (ACO) van de FdEWB.

Informatie: Bij Ing. P. Hick (clustermanager ACO), tel.: 043-3883836, e-mail: p.hick@efb.unimaas.nl Bij Prof.dr. E.H.J. Vaassen RA, (departement AIM), tel.: 043-3883655

Vacaturenummer: AT2005.293 / pzfdewvacatures@efb.unimaas.nl

FdG

PhD CARIM/Population-Genetics f/m, 38 hours a week

Tasks: The PhD student will participate in an IOP Genomics project, which aims at assessing the adaptation behaviour of human and mouse cultured cells to energy stress. Nutritional modulators of mitochondrial activity, which can promote health and combat mitochondrial disease, will be identified and tested.

Requirements: University graduate in Health or Life Sciences. Experience with molecular genetics and/or genomics techniques and approaches is a prerequisite. Affinity with data analysis and bioinformatics is required. Research minded.

We offer: Temporary for specified period: 4 years. Estimated maximum salary per month € 2.407,-. Your salary would be € 1.877,- gross per month

in the first year up to € 2.407,- gross per month in the fourth year according to the PhD-student salary.

Information: Dr. B. Smeets, tel.: 043-3875803/81913, e-mail: bert.smeets@molcelb.unimaas.nl

Vacancy number: AT2005.307 / pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

FdG

Junior Research Fellow (Postdoc) f/m, 38 hours a week

Tasks: He/she will participate in a project on the relation between cellular composition of the infarct area and dilatation of the heart. The focus of this project is on the myofibroblast, a fibroblast-like cell with contractile properties and synthetic properties.

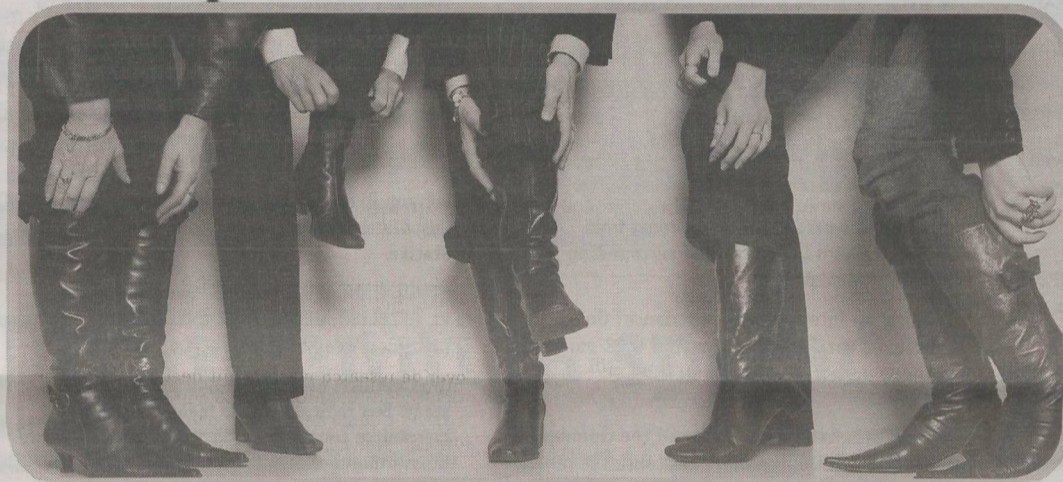
Requirements: A PhD in (med) biology or Life Sciences, preferably on a cardiovascular subject. Experience with animal models of disease, cell culture and molecular biological techniques recommended. Permit to work with experimental animals (acc. to art. 9 WOD) or willing to obtain this permit.

We offer: Temporary for specified period: 2 years. Estimated maximum salary per month € 3.472,- in accordance with scale 10. The employment on this project will be for 2 years, preferably starting at 1-1-2006.

Information: Dr. W.M. Blankesteijn, tel.: 043-3881419, e-mail: wm.blankesteijn@farmaco.unimaas.nl

Vacancy number: AT2005.308 / pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

De handen en voeten van uw congres

- Organisatie
- Advies
- Locaties
- Hotelreserveringen (gratis)
- Website
- Registratie
- Abstracts
- Internetbetalingen

Congresbureau Universiteit Maastricht

Brouwersweg 100 • T 043-38 85980 • www.unimaas.nl/congresbureau

Steun de strijd tegen littekens!

Al meer dan 30 jaar trekt de Nederlandse Brandwonden Stichting zich het lot van brandwondenslachtoffers aan. De Stichting helpt door middel van nazorg, voorlichting, het beheer van de Nationale Huidbank en onderzoek naar de verbetering van de behandeling.

De afgelopen jaren is hierbij veel vooruitgang geboekt. Maar in veel gevallen ontstaan er toch ontsierende littekens die blijvende gevolgen kunnen hebben, zowel lichamelijk als psychisch.

Om deze mensen te helpen in hun strijd tegen de littekens blijft er veel geld nodig voor o.a. onderzoek en nazorg. Wij doen daarom een dringend beroep op u om deze strijd te steunen!

Alvast bedankt!

Steun die strijd!

Giro 20 21 22

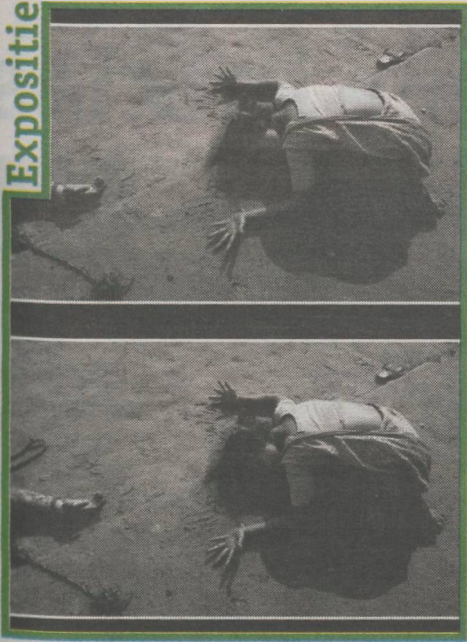
Bank 70 70 70 643

Postbus 1015

1940 EA Beverwijk

tel. (0251) 27 55 55

www.brandwonden.nl

Expositie

Spiegelbeeld van de mensheid

"Er is elk jaar bloed en velen vinden dat storend, en dat moet het ook zijn. Veel mensen verwijten de boodschapper de boodschap." Op het openingspaneel van de expositie van de World Press Photo Contest 2005, verwerpt Diego Goldberg, dit jaar voorzitter van de jury, de veelgehoorde kritiek op de foto's. Want niet iedereen is gecharmeerd van de gewelddadige beelden, die wapens, bloed en lichamen in alle mogelijke combinaties lijken te tonen.

Wie kent niet de winnende foto's uit voorgaande jaren die geweld en lijden zo expliciet in beeld brengen? De boeddhistische monnik die zichzelf uit protest in brand steekt; het Vietnamese meisje dat naakt over de weg vlucht nadat haar dorp met napalm is gebombardeerd; de

student die bij het Tienamen Plein in zijn eentje een aantal legertanks blokkeert. Dit jaar won een foto van een rouwende Indiase vrouw. Zij werpt zich in ellende op de grond, naast haar overleden familielid dat niet aan de verwoestende krachten van de tsunami heeft kunnen ontkomen. Links in beeld, de arm van de overledene. Tientallen vliegen bedekken zijn vlees, dat door de klap bont en blauw is geworden. "Fotografen houden ons een spiegel voor, en die zien we niet altijd graag", legt Goldberg uit. "Door de foto's zal je echter beter begrijpen wie wij mensen zijn, want dat is natuurlijk de ultieme vraag."

Gelukkig kent het leven ook wat luchtigere kanten en heeft de expositie, die dankzij een

subsidie van de gemeente Maastricht jaarlijks te bezichtigen is in Centre Céramique, ook andere invalshoeken. Een travestietenshow op Cuba, de onderkant van een olifantenpoot en wapperende zomerjurken worden kleurrijk in beeld gebracht. Misschien is het ook beter om dit gedeelte van de expositie tot het laatst te bewaren, om op deze manier toch met een lekker gevoel naar buiten te stappen. De ellende komt wel weer bij het acht uur journaal.

■ **Linda Nieuwenhoven**

Foto: Arko Datto, India, Reuters. Rouwen bij tsunami-slachtoffer. World Press Photo expositie, t/m 4 december, dinsdag t/m zondag in Centre Céramique. Toegang vrij.

Televisie

Katja heeft het

Op mijn middelbare school zat een eeneiige tweeling. Ik heb hen nooit benijd, want als je met z'n tweeën bent, word je altijd met elkaar vergeleken. Wie van de twee is er leuker, knapper, stoerder, sterker? Ook duo's die geen familie, maar wel vaak samen zijn, krijgen daarmee te maken. Dat gaat vanzelf, het is de menselijke neiging verschil zo helder mogelijk te duiden - en ook competitiedrang en leedvermaak spelen een rol.

Bridget Maasland en Katja Schuurman zijn al vaak als tweeling in de openbaarheid getreden. In het onvolprezen *Lijst 0* bijvoorbeeld, of afgelopen zomer in *AVRO's Sterrenslag*. "Katja is de lekkerste," moet het toen in menig huiskamer geklonken hebben, of: "Bridget kan veel beter zaklopen."

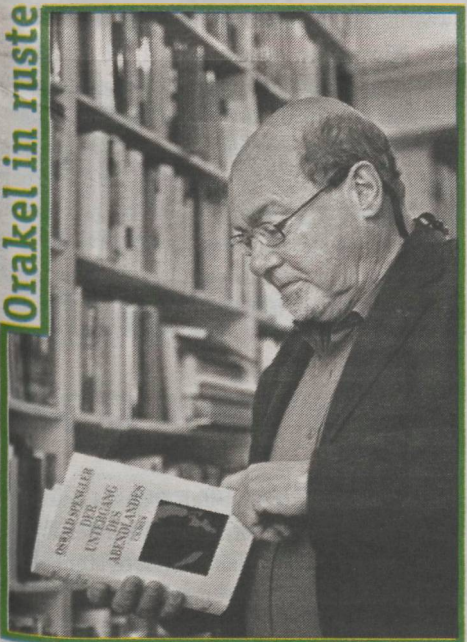
In plaats van zo'n opgelegde competitie lijdzzaam te ondergaan nemen Schuurman en Maasland in de BNN-serie *Katja vs. Bridget* het heft in eigen hand. Wie van de twee sportiever, grappiger, enzovoorts is, bepalen ze, aan de hand van vier duels per aflevering, voortaan zélf. Om bijvoorbeeld de grootste sportieveling aan te wijzen waren er vorige week een motorcrossrace, een kickboksvedstrijd, een stormbaanproef en een honderdmetersprint. In een poging het programma nog een beetje educatieve meerwaarde te geven, schakelen Katja en Bridget de hulp van experts in. Dat levert bij vlagen vermakelijke televisie op, maar uiteindelijk gaat het de kijker natuurlijk vooral om de *girlfight* tussen die krullenbol en dat blondje - smullen is dat.

Arne Bridget. De eerste aflevering won Schuurman met glans. Maar zelfs als Katja verloren had, dan nog had ze gewonnen. Je ziet het direct in het eerste shot: Katja is vrolijk, energiek en stralend, terwijl Bridget... tja, hoe benoem je dat subtiel?

Vergane glorie? Haar huid is net te vaal, haar rimpels net te opvallend en haar lichaamstaal verradt bovenal chagrijn en vermoeidheid. Dat is in dit programma uiteraard funest.

De winnaar van *Katja vs. Bridget* staat al van bij aanvang vast. Die bokswedstrijdjes en cabaretcompetities zijn er enkel voor de show. En dat is, sorry Bridget, een *onewomanshow*.

■ **Lynn Berger**

Orakel in ruste

De uitzinnige speler

Niet voor het eerst van mijn leven heb ik geprobeerd een boek van Fjodor Dostojevski te lezen. Opera Zuid voert deze weken *De Speler* van Serge Prokofjev op. Deze opera is een jeugdwerk van de componist. Hij schreef het in 1916 op vierentwintigjarige leeftijd. Pas in 1929 vond de eerste uitvoering plaats. Het belang van het werk is vooral daarin gelegen dat het een declamatorische opera is. Prokofjev volgt in zijn libretto bijna woordelijk de dialogen die Dostojevski in 1866 neerschreef in de - voor zijn doen korte - roman *De Speler*. Op geen enkel moment wordt de handeling onderbroken door zangers die zo nodig in een aria moeten uitbarsten. Ik houd wel daarvan. Zeker als de muziek zo mooi en expressief is als die van Prokofjev. Vanwege die muziek, en

omdat de nieuwe artistiek leider van Opera Zuid had beloofd dat onder haar leiding geen malle modernisering meer zouden optreden, wilde ik deze uitvoering niet missen.

Daarom begon ik nog eens aan Dostojevski's *De Speler*. Men kan op vele manieren tegen de romanliteratuur aankijken. Aan de keuze wel of niet tot de anti-Dostojevski club te behoren ontkomt niemand. Naar eigen zeggen beschreef Dostojevski de diepste diepten van de menselijke ziel. Ik zal het niet ontkennen: hij kon er wat van. Op die grond vond Sigmund Freud hem de grootste romanschrijver. Dat valt te begrijpen omdat de lezer bij Dostojevski vanaf de eerste regel een gekkenhuis betreedt. De personages scheppen in hun geëxalteerdheid een noodlottige opeenvolging van incidenten

met een afloop die slechts zelden als louterend kan worden opgevat. *GTST* is daarbij vergeleken kinderspel. Alexej Iwanowitsj, verslaafd aan de roulette en aan de extreem ondoorgroendelijke Pauline Alexandrowna, gunt zichzelf geen enkele kans op een goede afloop. Op een kwart van het boek laat hij de lezer al weten: "Ik had merkwaardig veel lust, deze zaak tot zo onzinnig mogelijke proporties uit te dienen." En zo geschiedt.

Ik blijf lid van de anti-Dostojevski-club. Maar van Fjodors dialogen en incidenten kon Prokofjev wel een mooie opera maken.

■ **Hans Philipsen**

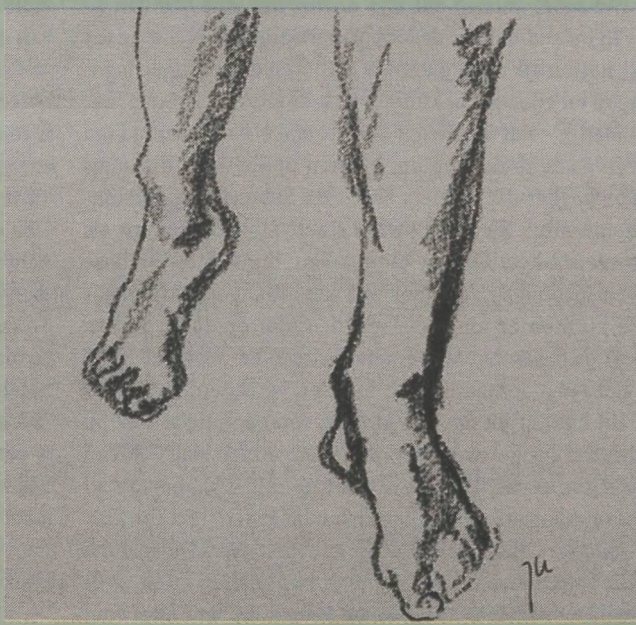
www.operazuid.nl, Dostojevski, verzameld werk 4 Van Oorschot, pagina 325

Gaapplepel

door Ad Geers

Ik raadde Diana en Chantal, studentassistenten, aan om samen met een nestje onbestemde jongensvriendjes te gaan eten bij de Branding in de Koestraat. Lekker en niet te duur Indisch. Diana rapporteert namens haar groepje:

"Aangespoeld in de Branding bleek de toko vol te zitten. Appie de eigenaar, die naar wij dachten vroeger directeur van onze faculteit was, deelde mee dat dit ook op langere termijn niet zou veranderen. Jammer, want het rook er lekker. Op naar de Lanteern op het O.L. Vrouweplein. Waarschijnlijk was er een bommelding want de bediening was alleen geïnteresseerd in afrekenen. Waar konden we in godsnaam - voor warm eten - ons geld kwijt? Gallië op het Amorsplein. Het verzet tegen de Romeinse overheersers bestond uit 1 meisje dat, ondanks de toverdrankjes alles alleen moest doen. Dat konden we niet aanzien. Zij trouwens ook niet. Weer vertrokken zonder eten en met geld. Uiteindelijk *C'est la Vie* op het Amorsplein. 'n Lekker uiensoepje, daarna saté die wel erg raar smaakte. De ober gaf toe dat dat niet alleen kwam door de kruiden, maar ook omdat het vlees nog goeddeels rauw was. Als goedmarkertje een gratis drankje. Al tijdens ons eten werd het café

Illustratie: Jos Kleinjans

klaargemaakt voor de donderdagse stapavond van onze collega-studenten. Tafels en stoelen werden het berghok ingedragen, banken kwamen ervoor in de plaats. Onze tafel werd nog net niet onder onze borden vandaan gehaald. De stoelen alvast wel onder onze billen. Toen we zowat klaar waren werd ons vriendelijk verzocht in een hoekje van het café plaats te nemen zodat ook onze tafel kon uitrusten in zijn vertrouwde berghok. We dronken verbouwereerd een laatste drankje: toen naar huis.

Kortom: veel beleefd, weinig gegeten!

Rest mij nog om u te vragen of Chantal en ik dat etentje in de Branding tegoe houden zodat we een gedegen onderzoekje kunnen doen naar de omstandigheden omtrent het eten aldaar?"

Afgesproken!

Iedere week eet of drinkt hoogleraar arbeidsrecht, Ad Geers, alleen of met gasten in een etablissement in Maastricht of in de regio

EVA

Banaba

"Maar liefst 70 procent van onze bachelorstudenten blijft verbonden aan onze faculteit om een masterprogramma te volgen", constateerde mijn opleidingsdirecteur trots. "Dat bewijst maar weer hoe goed ons bachelorprogramma in elkaar zit."

Ik bewonder het talent van mijn opleidingsdirecteur (cultuurwetenschappen) om aan alles een positieve draai te geven. Hij kan van een hoop stront nog een taartje bakken. Toegegeven, het bachelorprogramma zat best goed in elkaar. Alleen de gevolgtrekking klopt niet. Veel afgestudeerde bachelorstudenten hadden hun studie graag elders voortgezet. Het probleem is dat hun diploma buiten de faculteit niet veel waard is.

In het eerste jaar had iedereen voor zijn of haar masterperiode nog wilde plannen. Sommigen wilden iets anders gaan studeren, anderen wilden hun studie vervolgen aan een andere universiteit. "De grote stad" lonkte: de Randstad in het algemeen en Amsterdam in het bijzonder. Velen droomden ook van "het buitenland" - Europa, Amerika, China, niets leek te gek. Als afgestudeerd bachelor zou de hele wereld aan je voeten liggen. Het idee achter het invoeren van de bama-structuur was immers het vergroten van de flexibiliteit.

"De beoogde flexibiliteit komt totaal niet uit de verf", concludeert het Interstedelijk Studenten Overleg drie jaar later. Daar waren de meeste studenten inmiddels wel achter. Ten eerste is de voorlichting om te huilen. Ten tweede blijkt de keuze beperkt. Studenten die een master willen volgen die ook maar enigszins afwijkt van hun bachelorprogramma, worden gedwongen een zogenaamde "premaster" te volgen. Aanvankelijk bedoeld om HBO-ers bij te spijkeren tot academisch niveau, lijkt de premaster nu een handig trucje om studenten een jaar langer collegegeld te laten betalen. Andere universiteiten nemen alleen studenten aan die de vrije ruimte van de minorperiode bij hen hebben doorgebracht. En de studenten die zich door dit alles nog niet hebben laten afschrikken, wacht nog een ongelooflijke hoeveelheid bureaucratie.

Het leven van een Nederlandse bachelorstudent valt dus niet mee. Maar het kan nog erger. In België was mijn vriend F. na zijn in Maastricht behaalde bachelordiploma veroordeeld tot een zogenaamd "banaba"-programma. "Bachelor na bachelor", is de officiële betekenis, maar ik ben niet de enige die "banaba" met "bonobo" associeert. Uit een korte steekproef blijkt dat de titel vrijwel iedereen aan de masturberende opensoort doet denken. Nu heeft F. inderdaad wel wat weg van een aapje, maar om nou voor de rest van zijn leven "banaba" voor zijn naam te zetten, gaat wel erg ver. Dat gun je je ergste vijand nog niet.

De banaba. Probeer daar maar eens een positieve draai aan te geven.

Oud-studenten en hun baan

Ex-schoolmeester weer in klas

Foto: Loraine Bodewes

Joris van Winssen (27), afgestudeerd in onderwijswetenschappen in juni 2005, werkt vier dagen per week als onderwijskundige bij De Kempen Schoolbegeleidingsdienst in Eersel, verdient 2000 euro bruto per maand.

"Er is méér dan veertig jaar voor de klas staan", dacht Joris van Winssen nadat hij anderhalf jaar had les gegeven op een basisschool. Hij zei groep acht vaarwel en begon aan de toen nieuwe en inmiddels alweer opgeheven studie onderwijswetenschappen in Maastricht.

De pabo had Van Winssen in Nijmegen gevolgd en dat hij nu naar Zuid-Limburg vertrok, was niet zonder reden. De brede oriëntatie van onderwijswetenschappen sprak hem aan. "Het ging niet alleen over de manier waarop aan kinderen les wordt gegeven, maar ook over de bijscholing van medewerkers van bedrijven."

Van Winssen startte de zoektocht naar passend werk al voor hij zijn studie had afgerond. Hij zat in een luxe positie, want hij had een baan bij de universiteit als voorlichter en organisator van de Eurotop for students, een debat tussen internationale topstudenten over het academisch onderwijs

dat begin november plaatsvond. Dus solliciteerde hij alleen op "heel erg leuke" vacatures. Zoals die waarin gevraagd werd naar een onderwijskundige bij een schoolbegeleidingsdienst. Een week nadat hij zijn scriptie had ingediend, werd hij er aangenomen.

Momenteel werkt hij vier dagen per week. Vanaf december komt er een vijfde werkdag bij.

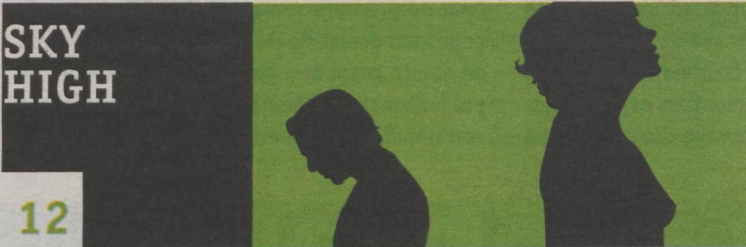
De ex-schoolmeester komt nu weer regelmatig op bezoek bij basisscholen. "Tijdens studiedagen leer ik docenten dat ze zich niet meer moeten bezighouden met computerproblemen, maar met het beoordelen van software. Dat vereist een omslag in het denken. Ook leer ik ze uitzoeken of de inhoud van computerprogramma's aansluit op de doelstellingen van de school." Maar Van Winssens kennis wordt ook gebruikt voor het invullen van lesprogramma's. "De aangeboden stof moet tegenwoordig passen bij het niveau van een kind", zegt

hij. Leerlingen krijgen bijvoorbeeld een op maat gemaakte weektaak die ze uitvoeren met klasgenootjes die op hetzelfde niveau zitten.

Erachter komen hoe de schoolleiding het liefst werkt, vindt hij het moeilijkste. "Ik moet ze soms op de tenen trappen om een reactie te krijgen waaruit blijkt welke kant ze op willen."

Van Winssen zit op zijn plek bij De Kempen. "Ik hoop dat ik op den duur een managementfunctie kan krijgen. Ik denk niet dat ik hier veertig jaar wil blijven werken, maar wel langer dan in het basisonderwijs." Dus het hoofdstuk 'lesgeven' is voorgoed afgesloten? "Soms kriebelt het nog. Vooral als ik met docenten spreek en leuke ideeën opdoe of hoor dat kinderen heel enthousiast zijn over een nieuwe methode."

■ Bettine Winters

1999

Twee dagen later heeft Ruben nog geen stom woord gezegd. Hij zit op zijn kamer en draait er het soort muziek dat zijn ouders het idee geeft in de soundtrack van '14-'18 beland te zijn, de loopgravenoorlog, niet dat ze die hebben meegemaakt natuurlijk maar gierende granaten en krijsende mannenstemmen, wanhoop en ellende, ze kunnen zich er alles bij voorstellen. Ook Vera lijkt nu eindelijk - wat Waldemar betreft eindelijk - bezorgd om het joch. Om beurten gaan ze de trap op, bonzen op de deur, die soms wel, soms niet op slot is. Niet dat dat iets zegt over Rubens toegankelijkheid, die is hoe dan ook nihil. Bleek en kwaad staart hij voor zich uit als Waldemar voor de zoveelste keer binnen komt vallen, bijna letterlijk deze keer omdat hij er van uitging dat de deur wel weer dicht zou zijn maar dat was hij niet. Ze kunnen er niet om lachen, vader en zoon. Ruben ligt op bed, Waldemar gaat aan het voeteneinde zitten en zegt wat hij al twintig keer heeft gezegd. "Je had het me kunnen vertellen, dat je die rotzooi gebruikte." Hij kijkt strak naar de jongen, een gepijnigde trek op zijn gezicht. "We zijn ons rot geschrokken, dat snap je toch wel?" Ruben slaakt een demonstratieve zucht, Waldemar veert op, dit is, hoe negatief ook, een teken van communicatie. Hij buigt zich naar voren, dicht naar het gezicht van de jongen. "Ruben, ik begrijp het niet. We konden toch altijd goed met elkaar door een deur, we zijn toch maatjes? Jij en ik, daar kon toch nooit iemand tussenkomen? Verdomme jongen, jij bent alles voor me, je bent mijn leven, zie je dat dan niet?"

Ze is net bovenaan de trap beland, de deur van Rubens kamer staat op een

ruime kier en Vera hoort alles. Ze aarzelt, opent dan toch de deur verder en loopt langzaam naar het bed. Haar ogen staan hol, zonder make-up lijkt het net of ze dieper liggen. Met een enigszins onwaste stem zegt ze: "Wally, als jij zulke maatjes met hem bent, waarom wist je hier dan niets van? Waarom heb je er dan geen stokje voor gestoken?"

Waldemar kijkt pijnlijk getroffen omhoog: "Dat is wel heel erg makkelijk. Veer."

Zij praat door, monotoon, machinaal, alsof het uit het hoofd geleerde teksten zijn: "Ik hoor net dat er nooit iemand tussen jou en hem kon komen. Dat-ie je leven is. Ik ben dat kennelijk niet meer. Best, maar dan had je ook wel eens beter op hem kunnen letten."

Waldemar staat op en posteert zich vlak voor haar. "Dat is vuil, dat is een vuile smerige klotenstreek die je me hier levert. Jij trekt je nooit ene bal van die knul aan, al veertien jaar ben ik het, IK, die voor hem zorgt, die met hem praat, die hem naar school brengt en naar het handballen, die zijn boterhammen maakt en die zijn kleren wast. IK voed hem op, niet jij." Hij is rood geworden, zijn stem is harder gaan klinken, maar Vera klinkt nog even toonloos als daarnet. "Dat is dan niet zo goed gelukt."

"Wàt is niet goed gelukt, waar heb je het over?"

"Die opvoeding van jou."

Achter hen beweegt zich iets. Ruben, die eerst al zijn handen tegen zijn oren had gedrukt, komt overeind, duwt zijn ouders uit de weg en stormt de kamer uit, de trap af. Waldemar, die zich in een flits realiseert waarom ze hier ook al weer waren, snelt achter hem aan en treft hem in de keuken, hangend over de gootsteen, schokschouderend. "Sorry Ruben."

"Sorry, sorry?" Rubens stem slaat over, de sprong naar een mannenstem is goeddeels gemaakt maar nog niet helemaal. "Dit is nou precies wat ik bedoel, dit gedoe tussen jullie. Of jullie praten niet meer, of het zijn alleen maar verwijten. Wat doen jullie eigenlijk nog bij elkaar?"

Dan, smekend bijna: "God, ik wou dat ik hier weg kon."

Maar hij beweegt geen centimeter.

■ Kootje Bikker

► Wordt vervolgd